

הועתק ומוכנס לאינטרנט

www.hebrewbooks.org

ע"י חיים תשס"ד

ס פ ר

אגרת הקודש

היש מספר

לקוטי אמרים

בו משיב ידו בדברים נכוחים לעלות בגרם צד המעלות העולה בית אל
מצב אדצה וראשו מגיע השמימה . להשיב נפש אהביו נאמנו וידידיו
מכובדיו . מרן קה"ק בוציק חו"פ אין ערוך לקדושתו וטהרתו ש"ק מנחם
מענדל מוויטעפסק זצ"ל . עם אחוזת מדעו אהבו כנפשו חבדן הגדול
מאחיו הרה"ק מרן אברהם בהרב מו' אלכסנדר כ"ץ זצוק"ל אב"ד דק'
קאליסקא . מאה"ק טבריא טובכ"א . להיותם אחד אחוז חבלי עבותות
האהבה שלום וריעות . ולעבוד שכם אחד לאל אחד בדכיקות
האהבה ויראה הפנימיות . ולהתקשר אתם עמם כאלו עומדים חבן
במחיצתם ושומעים קולם החוצב להבות רשפי אש עלהבת יה .
במכתביהם פתוחי חותם קודש לך :

(ונספחו גם צוות הרמ"ט ז"ל . והנהגות קי מהרב מקאליסקא

והרה"ק מלעכוויץ וריה חייקיל ז"ע וע"כ) :

הבינו והגיהו בנימין צעיר באלפי ישראל שמערלער מסטאניסלאב יע"א

הביאו לכה"ד הצעיר אליעזר אלימלך סג"ל איש הורוויטץ נ"י מדאלינא
יצ"ו . עוד ישוב לראות ורע בדרך ד' בעמלו הטוב :

נדפס בדפוס געלה ע"י הרבני מו"ה ר' שלום צווערלינג נ"י בעיר הכירה

לעמבערג

לפ"ק

ת ר ע א

שנת

www.daat.ac.il
www.daat.ac.il
דאטא אקאדעמיע

מודעא רבא!

כגון דא צדיק למודעי שכל מקום שמדתי ג'א מכי הוא מכת'ק
שגשלה לידי מהר'הג עמוד עולם וצדיק שמי' כ'שק ר'צה שפירא
שלי'טא אכ'דק מונקאמש י'עא.
המסדר:

לקוטי מכתב אמרים ב

בפקודת הרה"צ קה"ק מהוסיאטין שליט"א אסדר
קודם המכתבי קודש את המכתב הנדפס כבר
בסה"ק "בוצינא דנהורא". אשר שלח הרה"ק צ"ע
יבוי וכו' ר"ר ברוך ממעוזבו וי"ע דארץ הק'
להרה"ק צ"ע וכו' וכו' רמ"מ וי"ע מווייטפסקתע"א:

מי ינבל גבורות ד' ישועי כל חסלתו. כאלון כוח נחקה ונענה
אנויפוחו. מי חי הוא יפאך עלוי עליוותו. ונעין כל מי כעלנוס
עונק רוס נקודת פעולתו. ה"ה ידד ד' וידד נפשי וכווי ונסנתי
נולד עיכיס. אור עולם ואלר חייס. לונסחופסיס צלל חכונה
וירלח שניס. צצצילו כוויס יושצי חצל ווייס. הרה"ג הנוספורס
צול"ק עמודל דנהורא. איס אלקי קדוש. כ"י ע"ה פ"ה מופסה"ד.
קק"ש ווי"ה **מנחם מענדל** כ"י ויפיע לעד :

אחנו ה"ל חייס והסלוס כה לחי. לטנווע ונכזר קדושתו צטורח
החייס והסלוס. ונכל קיעת ונכחווהי. ותחי נפסכו כ"ר אנון :

בחודש ננחשוון העבר קבלתי והגיעני ננכהצ ידיו גלילי זהצ. ויאורו
עיני ונגדל השנחה. ומדוחא ננחשייע קיוע שיס צה ונוש.
כי רליתי גדל התקטרות האהבה הקטורה צנכות. וסס עיני ולצו על
עיני. ונפלחתי על הננחה. ועל ד' היא חקוס. ולעולם חענווד. וניוס
אשר נחן לצו לצרכיס כנחצס וון השנייס הסכיוו והכניחו אחי לעצור על
דעתי אשר וינילס לא עלתה על לצי. וכוו זר נחצצו צעיני לפי הלעת ענין
אנויחית נקודת נצצי. צחלת חודש חשוון העבר נחקצלתי לקצוע איתן מושצי
צהקי טאלעטיין. הגס צנח"י ונעולם החזקתי לצל יעצירוני על דעתי וסדר
עצודתי לפי הגגח נסנתי. לא יכולתי להחאפק לכל הנלצים עלי והפליכו
צי עד צ"ש. וירלחי נדחוח עוד. וננכתי אח נפשי מנוש ונעניתי להס רלסי.
ותיקך צציחתי לקי סניל הגיעני אג"ש ננכזר קדושתו. וסס צלרה מפורס
ילא מפי הקדיש הלכה קודם לנעשה. רליתי כי דצ ד' הוא. ונכתי צנכה
הודאה על כי נחתי ד' דצך אונה. וצטלתי רלוני מופני רלוני יתי. ועחה
אהוצי ידד ד' וידד נפס כל ישראל. אור הנולד צסיכ חסיכ. הנה לא
ידעתי נלונה כי כזר קדושתו הניר עלי מנש ועצודה קשה זו. כי אי אפשר
לצא ולפגש החצני טרדין אשר הקיפוני מניס צולל למדינה זו. מנענס ועד
גדולם שני פניהס עלי דצ קנו ונגדל. ואח ד' אלקי השנייס והארץ אני
ירא להעליס עיני מהס ולהסחיר פניס מנעני צקשהס. ונכחניס גדוליס
אני וננהלס. וכסל כה הקצל ננחנה חלישת גופי. וישלח דצרו וירפאני.
וצפרנו שנה זו כונה הרפתקאות לעדו עלי הכחון יללנו. ואין טעה עוצרת
פלא ינהלי צעניני גופס ומאודס. ולא נעלס ננכזר קדושתו ויעועי כוחי
נעולם

לקוטי

צוואות דרמ"ם

אמרים

ועולם. ובפרט שנתוסף צי חלישות גוטי ד' ירפאני רפ"ט. לכן חלתי פני קדשו לקשרני תמיד בעצמות על לוח לצו חקוק מונש לעורר עלי זאחצה רבה חסד ורחמים ונאל עוז וחסד. ובנקל יגיעני טעוזה ורחמים והשלום ככל אופני הכהנה. וערס אקרא יענני. למען יחקש שמו יח' ע"י. לחזק ולחמץ ידיס רפות ורכים כושלות. ולחמכה יגברו. ולא יערידיני שום עכין כ"א מה שהצויית יגמור לעוזה ולחסד ע"י. והסס כרחמי יליכי ונקנח סופרים וד"ל : **הנה** כבוד קדושתו הצביחני צאג"ש עלוי נפשי בגשמיית ורוחניית. יאמנו דבריו הכלומים צאונה. חסד אל יקוצני שאזכה להוליד צנים זכרים לעוז לפני אלקים. וגם לשדך הצנות עם צן זוגס עוצים וכשרים וגם חכני לא חספה ולא חשקוע ונעשה לו נח"ר ככל עיניו : **והנה** ציוס ר' צי המנה הגיעני אג"ש מועכה"ה. ושונעתי שונעכה"ה צונה ציוס צלדק וצונשפע. עלי ח"ה להשתדל ככל אופנים. ח"ה לשנה הצאה יגיעו צנהש"ית עזר לחמוך צקמיכה ש"ס זה מונש. כאשר יספר מוכ"ז ידידנו הכלמד צקירות לצצנו ונלחתי לצצו לחונן לפני כ"ק. ציתרון המעשה וצבלות הכפס אשר ח"ה להעלות על הכחצ. **והנה** לע"ע יקבל כ"ק מונני ונחה קטנה סכין ונחלג של כסף יקצלו לריח ניחוח. ח"ה לשנה הצאה צנ"ה כשירחצ ד' את גבולי אראה להקריצ צכורים כראוי. וגם יקבל כ"ק פרוכה נחש וניהודר מקהלחנו מה שדצו לציה"כ כ"ק. וצקשתי לעורר רחמים גדולים עליהם כי צנ"ה יחילו לצנות ציה"כ של אצרים ויחצרכו לעוז ונפי אל המוצרך. גם יקבל כ"ק ונחה מהאנשים הכלויס אלי ונחפליס צציתי פושקא של כסף. ויזכר לעוז כח"ה כמפורש שמו מעל"ד :

הכ"ד יידו צאונה ואהצו צאחצה ענה ואה"ר ואה"ע .
 הופה ונציעו ליצועתו ציעועת כלל ישראל . החפץ צשמהחו ושונחה כל הכלים חליו שיאיר אור זך וננוחלח ויתגלו חסדים מגורים באה"ק על ידו. ויוכללו חמינו צגבולה . ויחצרכו וצכרכויו הנוצרות . ונחה כולנו להקסופק צלל חמיס צאה"ק כ"ה

כאוס ברוך צנהורי יחיאל מיכל זלה"ה

צוואת מורינו קה"ק רמ"מ נ"ע אשר צוה רפני מותו
 לבנו רה"ק ר"מ נב"ת :

אשר עודנה היום ח"י מונני כולל רייסין אשר צעיה"ק טצריח תו"צ. וכבר נדפסה צקי **"פרי עץ" להרמ"מ זל"ת** . וכן צקי **"עבור הארץ"** לחסי ר"נו קליעכס כ"י מנצריח עיה"ק תו"צ פ"ו אור צאות הדק סעיב :

אנחנו

ח"נו מודיס ונעידים לפני כל רואי ח"י דלמנה . איך פאחמנו הח"נו צחנו אלל כבוד אדונו"ר הכצ נוה"ר ונחם ונענדיל צכרצ מוה"ר

קוטי צוואת הרמ"ם אמרים ג

וזה"ר נקשה זללה"ה לזקרו צחליו. וולאטוהו שוכב ונוטל על ערש דוי. ולשוכו ונילוו עדיין צפיו. וללווה דערו וניוטצב עליו כשאר כל אדם הסולך צטוק. זיודע להשיב על סן הן ועל לאו לאו. וכך חונר לנו. הנכי וולוה אח צ"צ שחיו עדים צדכרי. הנכי וולוה אח צבי הנופלג כוזהר"ר נקשה כ"י: **א** שאל יה"י לו טוס החנוכה: **ב**. ולא יקדק עם הספרדים (יה"י איך שיה"י) והנהגתם איך שיה"י: **ג**. ולא יקעוד צטוס סעודה חתוכה וצריח לא ללל ספרדים ולא ללל אשכנזים. כי אס פעם אחת צטנה ללל אהבו ציותר. וגם זה צאס סיקביוו כל אהציו דורטי אונת: **ד**. ולא ישחה ציוות הסול לא יין סרף ולא יין כלל: כי אס כשידונן איזת אורח או לעת הלורך בוס אחד לצד. וצטצת מותר לצתוח אכטע א"י ארלכ"י (יין סרף) וצ"ג אכטעס יין גפן ולא יותר: **ה**. ולא ישחכר אפילו צפורים וטנוחת תורס. כי אס צ"ג וגי בוקות יין. **ו**. ולא יצצו צטעודה אורחים הרצה כי אס אורח אחד. ויתן לו כפי הרגלו. וכאשר יצרכו ד': **ז**. שלא יתלחם צונלצטים יקרים. כי אס צינוכים: **ח**. ולהתחק ונכצוד: **ט**. ויתחק ונהוללות. ישונח צדי וצטצודהו: **י**. וילמוד צבל יוס ספרי ווסר: **יא**. ויתחצר עם אכטי אונת: **יב**. ויאהב הפמות צטישראלים: **יג**. ויתחק ונשקר צבל כוחו. אפ"י לשס שנים: **יד**. שלא יחחוס צהרצ. כי אס כשאר כל אדם צוזהר"ר: **יז**. שלא יאונר דצרי תורס וטשוי: **יח**. שיוכור כל הנוטלעלין החטטים. דשיינו כל כלי כסף וכלי זהב. וכל החכשיעין של כסף חהצ. וכל הזייגערס ושלחנות ויוטות ואלעצחות והקילוונעס הטוטים והקאלרע הטוטה וכל הצגדים של שצח ויוס טוב אפילו עליח של שצח ונוותרו הטאלכאנעס (הן חציות כלי חרס) והדינויזאנעס (הס כליס גדולים של זכוכית שנוכטיס צהס יין סרף) ונוותרו יין ישונ ונוותר הטיס. ויקצלו הכל לכך אלף גראש. עבור האלנונה היא חנו ת"י. והצריה צידה אס ניקח (נוטשטעות כנוס חיצות) אס חרלה. צצטי"ה הג"י אי אס חרלה טילו כ"י. הנוקדן: **יח**. טילו לכולל האשכנזים כל האלף גראש. ויעבו פירות. ויחנו לה ג"י גראש לכל שצוע: **יח**. ואס לא יעלו ויקפיקו לכך הסובר כל הנוטלעלין. אזי יולאו ונן הסך שיצוא לשווי צטנה הצאה: **יט**. וכן שאר כל הנועות והנוותר על פרכת צבי. צעך צינוגי. יתן לכולל האשכנזים צהלוואה. שיעשו פירות: **כ**. ולא ידור צבי עם אונו צצית אחד אפילו טעה אחת. כי אס ליתן לה דירה אחת לונטה: **כא**. ושיחן ונאה גראש להיתונס ונצתי ז"ל: **כב**. וישלס צעד צית החפלה של האשכנזים שלשים גראש צכל טנה צעדי, צאס שיה"י יכולת צידו: **כג**. ושלא יחקקו על הנולצה טוס שצח. כי אס וזהר"ר ונחס ונענדיל: כל הסוכר לעיל לוח צפניכו כצוד הרצ ה"ל צפיו ולשונו ודעת וניוטצת. כדהוי קלייר ורנני צערסא. ונוחק אוחו הסולי הלך לעולמו וכפטר. וחיים שצק לן ולכל ישראל. וכחצנו כל הדצרים כשויתן:

ג"כ"י צחנו עה"ס יוס ז' למודש אייר התקנ"ח.

אמרים

מכתב א'

לקוטי

פה עיה"ק טברי'א תוצצח"ס .
כאום **אברהם** זלל"ח ווהר"ר **אלכסנדר כ"ץ** זללה"ה .
(והעד השני לא חתם. יען ירא לנפשו לזוא צחט"י יחד עם הרס"ק ומקל"סקי כ"ע)

אגרות בשורה מרבותינו הק' אשר בא"י המה :
מכתב א'

בעזה"י פה עה"ק צפת"ו ומבריא טובב"א .
ניסן תקמ"א דפ"ק .

אל וקוס וקדש וזכוס הרים הגזוהים ל"יה עול"ים . כעת יאמר להם ונה פעל אל אל"ים . טרי החורה הכגלות להם והנסתרות לדי אלקים זה סיני ועוקר הרים . הווא"רים לזכך ולדריס . הנושוכים צפרקווי כס"ח צחורה וגדולה וסכונה ונושקה אוכות עליו"ים . רוכצי ישראל הוולציטום טני עם עלדים . אלטי מדות אלטי השם וואוהציו . אהוצי ידידי נפטי החקוקים על לוח לצי לחוקקי ישראל הרצנים הגדולים ה"יו :

תהלות ד' אבשרה ואספרה שמו לאחי . צחוך קהל רב אהלל

לדי צטי"ר . ואלגלנו צחודה צית די . וירוכו וישמחו חפלי לדי . יעלו חקידים צכצוד השם אשר נהגדל ונתקדש ונתחונם על יום . ואני וצטר ואומר שכל אי וואוהצי וידידי נפטי צעת צוא צדרי אגרת הצבורה הזאת לידם ישמחו סנחת מלוה רבה . כי אין פדיון טצוים גדול ונה . ונוש להול"א ונוסגר אטי"ר . וצירח עוויקתח לאיגרח ונה . ויש להם לשונות כל יוניהם צמולה זו . וכדאי לנגח ווולל צכל פנות שיסנו . וכדי טיה"י להם לכתח ארטי"ז הדיצור וואצוא צנגלת ספר וסיפור קלת וואורעות והרפתקאות דעדו עלינו דרך כלל . ויראו ונה הוולה הזאת ונה טעם יש צה . ועד הנה לא ריחי ללער וואוהצי וידידי . וכהיום נו"הם לטפר . הנה צעת צואינו לאה"ק ואלאונה חריצה ושוענה . ואלם אין לעצוד את האדון השם . והאשכנזים אשר יצו לפנים שם חקרי דעת . הוול"רים ווול"קים את עוצדי השם . צנס היטיס רי ווארף **שטאנוור*** ואחד רי **אורי מוויינא** הנה הווחאיים לעצוד השם צאונת . והחדטים אשר ווקרצו צאי ווודינת וואלין פאלחלי אוקרייכא הגם כי הולאנו וונון רב עליהם צרל"יהם אוחנו צדלות ושפלות ואין להם עוד עזר וואחנו נחצצרו אלו לאלו ללער ולחקף אוחנו . וצפרט הרב וו"ה **שבת** **מויניצא**** וגם וואספרדים לא וולאנו צעיר הק' לפת"ו צצ"ח כ"ח רשעים גמורים וואוויכים צצצ"ץ יוש . ועליהם . הרשע ליב קקאליער . והאשכנזים עומהם לחלונו צלחץ זה הדחק . וכלערך ללות ושפלות וסי"נ ונוש . והפקיד יו"ש צא עלינו בעלילות צדרי"ם . והחפאר צזה"ל צזה השצוע אשים כולכם צחצלי צרל . וווש זזה ה"י קיצה שפלת על *

* ירא רי ליב וואעינווער . ** ירא ווילנער . ערש

ד אמרים   מכתב א'   לקושי

ערש דוי כמה חדשים צטנה טעצרה . ועל כולם מיי יוכל לסקר ולקצול גדל חלול השם צאמנס כל היום איי וגוי הלל יראתך וגוי . אשר תקלך היריעה מהכיל ציאר ציון וקלף וספלות יראי ד' . מונש כמו חוכא ואיעולא צעיייהס . והנה כבר כתיסרנו צ"ל ורשעים . אזל לא ונכהס ולא מוקלחס מה שמואלחטנו צכאן . ועתה הודינו לאלקים עליון לאל גומר עלינו . צ"ה אשר לא השצית לנו גואל . מדה צטלוס כפסנו . ויעל ונשחת חיינו . הקיס מועפר דל ומשפוט הרים אציון . צעת צא חציי הרציי המופלא מויה **שלמה זרמן הבהן** משולח שלנו שלס צגווס שלס צמומו . מסדי ד' כי לא תמונו נס צתוך נס ותחצולות ונחמה עם הסקיד כפי המוצר אליכס . וצידו כחציס ומסקיס מכת"ר צהסכמות הרצ הגאון הישיב . והסכמות גצאי איי דקי צראל . לתקן העצר צקילוק חוצות יחיד ולצור . ותקטן עוד זאח צעייני אלקיס ווארס . וידצרו גם אל צית עצרו למרחוק להעריפני לחס חוקי הקלצ מדי סנה צטנה . ומיי יוכל לסקר נחשו וכפלאחיו אשר עשה עמונו . והיא אחתלחא דגאולה . כי נהגל ונתקדש שמו הקדוש צעייני כל . תפל עליסס אינתה ומסד . ולא מלא יריסס ורגליסס וקוס לנוס שמה ולהסתר . כן ינער ד' רשעים מן הארץ . ומלאה פה לפה עוצדי ד' . עד כי יגאלנו גאולה שלימה מן : **והנה** אהוצי אחי ורעי דעו נאונה כי ידע אחי צצירור גמור סכל היסורים טעצרו עלינו זה שלס שנים הם יסורי איי . ואין מציאין ראי מן השועה . כי אין שועה נפגע . אזל מיי טכוונתו צאמת שמו חז"ל (צרכות סי ע"א) איי לתורה ולעוה"צ . ואי אפשר כי אס עיי הנסיונות . ואס אמור יאמר שיהסורים טעצרו עלינו הם מנחת הכניעה צרוט עם ופירקוס . והוא ימלע עלמו צחכמותו . הלל כופל תחת הטצע . ומיי שהוא ומאין צצרי חז"ל צאמוכה שלימה יש כונה דכיס לפניו יתצרך שיקוימו דצרי חז"ל . ואין ציד האדם להכלל מהס . אזל לדעיחונו כצלנו כ"כ יסורים עד סכל עוצדי ד' כפערו ציסורים שלנו . ומוצעמני אייה סצו השכה תהי לנו ידיעה ותה . ולכן כל אי מואוציי אשר צדעתו נגשת אל הקודש פנימה ולהתייטצ צאהיק יכתוצ אלי . ואייה לסנה הצאה אודיע צצירור אייה . ואלולא הנסיונות כמה אחי ומשחוקק סיצואו חכמי יודיי גילי אחי ורעי ללה"ק . ונתחועדה יחד צמומה וגי' צרעדה לעצודתו יתי . אזל צתחלה אין קוונכין על הכ"סינות לעמוד עליהס . והמסורר אמר (תהלים י"ג) זמותי צל יעצר פי . ואחי על ומנחתי אמורה . כי מוצעמני ד' טכצר אלנו סני חזקה צאהיק . ודי הוא לנו היסורים טעצרו עלינו צעד כל הרלוים להסתפח צנחלת ד' צאמת . ואייה אשר הידיעה אודיע . וגלוי וידוע לפניו יתי טצאמת ותמוס אחי כוחצ צצריס אלו . הש"י ישמורנו ומחסיפות וטעות . כי צ"ה צעת טפלותי אשר לא היי צידי מונש שום פדועה וכצלתי יסורים הרצה היתה הנהגתי כן כאשר עתה כן אז . והמנטיילים זיהירו כזוהר הרקיע ויראו המורה הזאת מה עעס יש צה . ותהי להס השמחה של מורה זו צלצס עד אין קץ ותכלית . ומתוך שמחה של מורה זו תהיי תפלחס אל

אמרים

מכתב א'

לקוטי

די לרלון כיר"א. אהווי אחי ורעי שוועתי צעהי"ח סהרי' רי' חיים מקראסנע ועוד
 כוהא אנקסיס יראי' די' רוליס לבוא. ח"ו להניע אח לצבס. צרס צוא יצואו צרכה. וידוע
 להוי לאהווי חציצי שאני צאה"ק כמו ושוכלה ונשרי הענדינה לפלערין של וולך שלא
 נעלס וונוני שום דבר לחיקון הענדינה צכל הענינים הן צגוף והן צנפס .
 וצפרע אוהצי חציצי שהס וונט עווי חוויד כאלו עוועדיס לפני וחקוקיס על
 לוח לצי הן צחפלאחי והן צהצודותי צציית צכל ענייחס. ללא כו"ש רי' יסבר
 צער חציצי שאני כחצחי אליו דוב צער עזה הי' עועה הכוחצ. אצל אני
 צחקד הצורא יחי' ידעתי גם ידעתי. ולא עצר יום אי' שלא עלה זכרונס לפני
 לעוזה צכלל ופרע. וצחוולחו יח"ש עלי' לא אשכחס לעולם און. ויחצפרו
 אהווי יידי וועלוי אה"ק אקר נחעלה צכוה דצריס. והאחד ונחס שמו
 רי' ויכל שוחט ונאקסיס שלו נעשה שוחט דנחא צעה"ק עצריא ח"ו. וזה הי'
 נס וופלא. שהרצ דק"ק לבוב נחיישצ צעה"ק הכ"ל. כי צידו היחס אגרת
 ונקטאנציל לכצרו כצוד גדול וליחן לו דירה הגונה לפי כצודו. ונפני שהוא
 למדן גדול צעיני הצריח. ועשיר וופלג ג"כ צעיני הצריח. ונפני שאינו שלו
 רק וון הרצחית. וכן הי' סנחנו לו דירה צעה"ק הכ"ל העוזה ודיפס וועלה
 סצצתיס. והנה עזרכי די' עד כה סנחגרש וון השוים שלא ע"י פעולת אדם
 ועה"ק הכ"ל. לכפר שפרעס ונשפרעס לעכו. וצכל מקוס שהלך ניזוק היזק
 גדול צגוף וונוון. עד סצרח ונעכו. וכחגרש לך רלא וודון. ואני ונחמח עג"כ
 שהי' לנו צלפח"ו ונשפיקד. הלכתי עם חציצי הרצ הגדול צוליק ווהי'
אברהם הבהן כ"י וזרח לעה"ק הכ"ל. וראינו צעינא פקיאח סהספרדיס
 של עה"ק הכ"ל לדיקיס וחמיימיס. וצפרע הרצ הוונצקה רי' דוד * **אשכנזי**
 וקיבל עול גלות של השקיד הרצ ווהי' אצרהס הסכן על עלמו. ונחמח
 שאינו יכול לסצול העער עלי. וצנחחו יחי' נחיישצתי צדירח הרצ וודון
 הכ"ל. וצ"ה כל הספרדיס ככנעיס לפני. ווונצחכי צהש"י כי נחעלה עילוי
 אחר עילוי. עד סנחעלה לעצודתו יחי' צכל וקונווח ווינעלחו. ונזכה כולנו
 לחות צנועס די' ולצקר צהיכלו. כולו אוונר כצוד ושלוס סכל שלום. הן
 יעזרכו די' ויכנע לב אויצנו לפנינו. למיננו ולמען שנו הגדול אצי עד ער שלום :
 דצרי השפל צאונח עצד ישראל **מנחם מענדריק** דצרה
 ווהי' **משה** זללה"ה וועיר הקודש עצריא חוצצ"א :

דברי הרב מוה' אברהם הבהן :

גם אכתי צאחי צאחרונה נגד יראי די' וחוצצי שונו. הי"ה פארי הזון וצני
 עליי אקר כצוד די' ונלאיס. הונשל ופחד די' עוהס. אהווי וידידי .
 ונאקר יקריס צעיני די' נכצדיס כולם כאי. לפי וודרנח וקדושת שונוה הדרחס.
 יהצרכי ופי הוונצך צאונח צרכח העוץ והעוטיצ לעד ולעולונו עולמיס כיי"ר
 און. **דברי** הרצ סיחיי דצרי אלקיס חייס. והן הן הדצריס הנקקיס
 צקין החורח והעצודס. כי סרש"הס אמונה וענשיהס חצונה. ווהי' יאריך
 לשון איש אקר כונוני. סרגא צעיהרא וואי ונהני. כי סכל ככלל צאוורי קדשו.

י'נסי עויר הארן נרשפ וקלח הנכתב הלז בש"ו. ושס כתיב ר"י דוב המצ"י:] יכל

לקוטי מכתב ב' אמרים ה

וכל המוסיף גורע. יונה גם כי הוסייע אין זו ונוש. רק לזכרם ונשפעה שלוונו. וזה יוסיף ד' לעד. ובקשתי לחלות ולהעתיק לדי צעדי. וכונו כן אעשה גם אני. וחזון השלום יצרכם בצרכה הנושולת. וחזנו שנקווה זעלה ציה אל וסם נעללנו. ונלך ציופיו חמיזה עינינו. צמורס הרים ונלוינו: כ"ד הכוזב ונלז ונפס **אבררם** זלל"ח מוה"ר **ארכסנדר** זלה"ה.

מכתב ב'

דברי הרב הנ"ל לאנשי ק"ק ביעשיקא :

אחר באת גיה"ק ומסם כיכר האונת שחשוקתם אל האונת יודעים ומכירים חקונוס. ומחונת הכ"ל רוליס לעקור סיכי ומשכני ולרהוט ולזוא אל אה"ק. ונושס הם רוליס לכבות את האש צחצן. כי צכאן ערדת הפרנסה ונטרידה עד לנואוד. וצפרט צמילחא דתלי צ"י עפלח אס לז שיש יכולת צידס להניח כונה נוארת אדוויס אלל צעוסיס גדוליס צאזו קהלה. צכדי שפלטו להס הריעות נודי שנה צשנה תנוידין כסדקן. ולהתפכס וון הריעות הכ"ל. אזי צאונת ה"י עוצ עד לנואוד. ולס אין יכולת צידס ככ"ל. אזי עלתס נעוצתס שניינו ומשצנה זלח. וימליטו צדעתס ליש צנוקווס. והש"ית יהי צעורס: **ונדון** שחילתס החיך להתנהג כנה צצה"כ שנחון ונאוד ח"ח להאריך. וח"יס כשיתרחש ח"זה נוסע ונהכ"ל לתס חצוא צארוכה. וכנה חקלל. והעיקר שיהי להס עת קצוע צכל יוס ללנווד ספרי ווסר כונו ר"ח וספר היצר לרי"ח וס' חרדים. וצפרט צקי זוה"ק. ויזהר כ"ח ללנווד אותס צענה שיש לו נועט השעוררות היראה והאנוונה צעלנו. וזודחי כשילנווד צעת הכ"ל יוניח לו הש"ית כפלי כפליס לחוסי. ונוקח"ל ונלל (ונשלי טי טי) חן לחכס ויחכס עוד. דהיינו צעת שהוא דצוק ונעט לחבונה זו היראה צתחלה. יתן ל"י הש"ית אור תורתו וימרו עיניו. וע"ד חפ"י (סס ג' י"ג) כי את אשר יחבב ל"י ייבית. ויעזרו להשיק תצוקה. חבל שלח צעת הכ"ל כחוור להיפך (סס י"ח צ"י) לז יחפון כקיי צצצורה. וד"כ. וצעת הליווד צגנורח וסוקיס יראה צכל שעה ושחיס לדצק ח"ל צהש"ית ולירחו. שיה"ל ליוווד צלחי לדי לצדו. ואס רואה צעלנו שנחגסס לצו וספרי ווסר חן ונעיליס לו. אזי יראה להחמיד צליווודו ויחר ויחר צכל ונה דאפטר כי כחצו (יווי"י כ"ג כ"ט) הלל כה דצרי בחש ונוי. ואור שצכ"ל הש"ית צשסת יוני"צ שגכו ללדיקיס היכן גכו חס לז צתורתו הקדושה. ואס רואה צעלנו ויהנווד ויחשש צחישוש חמר חישוש. יעזרה חפ"י צולחי. וכולי חחי וולוי שייח"ל השס יתי כחיש השערה. וצ"כ לצקס ולחנן ונלפני הש"ית עצור הכ"ל. כי כל החכמות וההשכלות חן צאות רק צעור הצ"ית. ואין ונע"ור לדי להושיע חפ"י צנועט לצצו לפטור ונווקשי שכליות. גס יראה כל אחד שיהי לו דיצוק חברים הצדוקיס לו לפי שכלו שרייסיס רק האונת. ורוליס צכל לצצס לפטור ונווקשי חנע. דהיינו ונח"ית ילצ"יות יוסקריס. אזי ידצנ עונה צכל יוס כונו ח"י שעה. ולגנות ונלוחיו

אמרים

מכתב ב'

דקוטי

מדוחיו הרעות שיראה על עלמו . וכן חצירו להיטף . וכשירגיל עלמו בזה אזי כשאלה יראה על חצירו איזה דבר ועדה מנוכה ויוכיחו ע"ז . בודאי לא יבטח מומו . ויודה על האמת . ונמלא נמילא השקר יפול והאמת יחמיל להתנוף . ולמעה"ש להרחיק עלמו למאוד ווללים וקלי הדעה צ"מ . הרחמן ילילנו מה . סוף דבר שיראה אדם תמיד לעלמו לעיין בכל מדה ומדה . ובכל עניני גשמויות שלו . ולא יסיר דעתו אף רגע אחד . ע"כ :

מכתב ג'

שדומים חלומים . לכל חכמי שלומים . הסכים למשמעתינו השלמים והנמיים . גדולים חקרי לב אמרתינו אף ונעניים . הרצנים מופלגים בחורה וביראה ראשים ונגידים וחכמים . עמלים בחורה ד' כל הימים . די עליהם יחיו ופרחו בשושים . ויתברכו איש אשר כזכרתו . ועוד יזכו לעצוד ד' נוהך הכוחה . עד עת קיצון גליות ויצאם אל הנוכחה ואל הנחלה כיר"א :

בטרה

תחיל האר"ש להודיע ששמעתי את נאקת צביי אהוצינו אשר כנפשו כי קשה עליהם כח הקבל נאנחים ואלקים . ותקלר כפסם צעולם . כי אפס עלור ועוז בגבולם . יד צני עולה בצרה . ולדי הישועה * ועיניהם לכוכב יצטו . וישיוו ונעום ונגינם על אלקים נושיע ישרי לב . וטעמו כל המרדים ואל תקורו ונאמרי פינו . כי מפתח שפתינו משקים . כולם נכוחים לנוצין ושרים למולאי דעה . כי זאת בודאי לריכין תמיד לקבל עול מ"ש שלימה צאונה ובלב נשבר . ולבקשנו ככסף וכנוטומים תחפשונו אז חצירו יראת ד' . ודעת אלקים תמלאו . ולפסק מעגלי רגליהם בכל עת . וכל דרכיהם יכונו . לנוען ילכו דרך טובים . וארמות לדיקים ישנונו לקיים בכל דרכיך דעהו . ונזה אל יעלימו עיניהם . ואל יניחו ומשצותיהם . כי זה כל האדם . וכאשר שנועו אנני פינו צהייתו צמדינתם . כי אין כל מדע חמה השנוע . כי אם את אלקים ירא ואת ונלתינו שנוור . ולשקוד על דלתי לבו יום יום בחורתי ובעבודתי ית' . ובכל עוולו אשר יעוול חמה השנוע ית' לשנוה צלי שום פניי וקיי צעולם . כי טוב ונענו ציראת ד' ונאולר רצ ותהווה צו . ובהיות כי אין העמים שוות . צעה שא"ל להודיך שיהי לשנוה ילמוד אף שלא לשנוה . ויצטח ד' שהוא הנואר שצה שיחזירו לנוטב . ויצוא לשנוה . כי נר ונראה וסורה אור . ושם ונענה לאלקי השמים . ודך ונעבר ען החיים . וכנון המצולות יקנה צווכו כי הלא חוכן לצות הוא יצין . ויש"ש וירא מואד . ויראת ד' היא חכמה . ונמלא שצחכנות התוה"ק יש צה יראה . ובדאי הצא לעטר וקייעין לו . ונאלו הענינים צדאי אי אפשר לפנות ימין ושאל ולסקל דבר . כי לכך צולחתם . ואף כי רצ עניי ועולם והולקה אשר הליקתם אין זה שיאוננו ראה זה דבר מדע הוא . כבר ה" לעולוים אשר היו מלפנינו לראשיים

לראשונים וגם לאחרונים . כי אם יש אדם שעולו בחכמה וזדעת ובכשרון רבים הם הקמים עליו לצטלו . ודור הולך ודור בא . דור אצוי ומקלל לצנוה וכמו שגמלו בצדקהם ח"ה שהחיל להכחות התגלות חלקות צעולם . ואמונתו ויכחותו ית' . ונוקר אותו אצוי צעלמו להכינה והקיר רחמנותו ונומו . והוא ע"ה קיבל עליו הכל וצטח ד'י בכל לצנו . חכה שלצטוף הסזירו צהשוצה . והעיקר לראות שפלותו . שהכל ונעשיו גרמו לו . כנוצחך צרע"מ (פ' כשא) דציצור המהחיל פקודל דא מלת תשוצה וכי . וצאותו דיצור . ובג"ד מלן דאיהו חייבא ויעול למנדע רזן דאורייתא כמה וכי ונעלצלין ממשצתו . אצל אח"כ כשיקבל ע"ע להיות טוב כל חילין כעירין חינון לעיוניי וקניגור כעשה סניגור וכי . יעו"ש כי אין שום ונקרה ח"ו . רק יחונין צאמונה שלימה שכן דכין אותו מלמעלה . וצטח ד'י בכל לצ . ואל ציכתך אל תשען . וגול על ד' דכך צטח עליו והוא יעשה . כי גואלס חזק . הוא יריב ח' ריבס . רק זאח יראו להסיר מוחסם עקשות פה . ולזות שפחים להרחיק מהם צכל דצר . אשך הוא רק למוחר . ודצר שפחים אך למחסור . וגם זאח אשך כהצנו צשנה דאשחקד טאל ילא איש מוקומו . כי אם איש חמיו יעזרו ויאמרו חזק . וצפרע כי ח"ל כי חכנס ד' ויש להם כל צמדינחס פלא יועץ . וגם שם אל חרגילו צזה . כי אם פעם צמוקרה . צכדי שלא להגדיל הקנאה . כי אם הייתה שוועים מוצר שלא להתנהג צכשיאות כאשר כהצנו כמ"פ לא הייחס צאים לכסיוטת כנו אלו ואם חאצו וסנעחס כה"י אכחנו ח"ה"ש אחרים לכל אשך ישמרונו . ועשה חנה צרוך האל הוהל כא ובך ח' עורך ישראל ויטח להם מכל חויציהם ומקציב וישצו צטח . ויחצרכו צנואודם . ובכל אשך יפנו יללחו . ולצם יהי פחות לעצוד ח' ד' חנויד צטוב לצ ונורו כל . וצהיות כי לא זזה אהצתנו ונאחס צאהצה עזה כנאח ונוקדם . יהיו עינינו ולצנו חנויד עליכס . ואנחנו צשם ד' אלקיכו כזכיר . וכחלה פני אל צעדס וצעד ציחס חנויד כל הימים . ובכחתינו חעלה על ראשיהם . וישאו צרכה ונאח ד' :

כ"ד הדור"ש צלצ ונפש כו"ח פה עיר הקודש **טבריא** חוצצ"ח שנה **תקמ"ג** לפ"ק .

מנחם מענדיל צהצד מו"ה **משה** זללה"ה **אברהם** צמוה"ר **אלכסנדר** כ"ץ זללה"ה ונעה"ק לפת"ו צצ"ח :

מכתב ד'

רב שלוונים צכל פרעיהם . וציח ונוחוץ ונלוור ד' יצלו שפחותיה . ככספה וגם כלחה כפשו . להנוישצים צחדרי לצציו . יהנו ונעינו צזכרכו . כל יוני היותיו עוהס . תקיחס היחה לנלח ציראח ד' כל ימיהם . ה"ה אכשי שלונונו ולצנו היראים ושלנוים דכללות ודינת רוקיא . כל אחד לפוס ונעלחו והשתדלותו צעצודהו

לקוטי מכתב ד' אמרים

בעבודתו יח"ש. ד' עליהם יחיו. ומראשיתם ייטיב אחריתם. ילכו הלך וגדול, וילליתו בכל אשר יפנו. ובכל פינתם שיפנו לא שהי' אלא דרך של תורה ציוויה. זה שברה אבי"ר.

מקדמי אר"ש לפינו פרושה השונים. שינאלו ונמקוריהם בגופותם

ונפשיהם. וחדש ככר כעוריהם. ויהא רעוא דירוס רישייהו עד לשונים שי"א. יעלו לעילא וכל צרכא. וידונו לשאל כל ערעורין צי"ן אלו כנעי צ"ח קנחא אי"ט וגו'. אשר לכבוד ד' לא ישאו עד ד' שבעה עידין יחלפון עליהון. ויכירו כח ונלכותו ונפיהם לא ינש וברי"א. **הנה** על כל דברי האגרות שקבלתי בקובלנא ונכמה וקוונות. ונראשם כבוד אהובינו הרבנים הנאמרות הגדולים ונפליגים צהורה ויראה ד' כל הימים. **היה** ו"ה **ישבר בער** וקי' **ליבאוויין** ווהי' **שניאור זמזן** וקי' **ראזני** על ענין כיחות דגנה פרכסה הספיקם ליראה אח ד'. האננה אח אשר העבתי לראות צעילא פקיסא שהוא על אשר יגרשו ונעבודתו דבר יום ציונו. ובחללה ונעיד אני עלי שונים וארץ כי לא לכבודי ולהנאחי אני כחצ דברים אלו. אבל צאננה לפני וני שאנור והי' העולם ולכבודי יתי'. ונהיה ידוע דבר ד' ע"י נביאו (ישעי' ו"ג ז') כל הנקרא צמני ולכבודי צרחיו ילתיחו אף עשיתיו. שהוא ונכ"כ. ובכל הגשויות יש חיות רוחני. שהוא פסוק (כחוני' ע"ו) ואחה נח"י אח כולם והוא גלות השכינה הקי' הנקחהה כל הדברים יגעים. והיות ידוע שהגוף הוא גשם כלה. ולא נקרא אדם אלא הכפש. והגוף הוא צפר אדם. כוונור (שמות ל' ל"ב) על צפר אדם לא ייקך. והכפש הוא החיות שגוף. והיא יש לה החקשרות עם הרוחניות ונעולם לעולם עד וקום ונחלץ הנשיות ולנועלה לנועלה עד ח"ס צ"ה. אי"כ ונראוי הוא חיקך כשיעמוד צדוקר שיהי כנון לעבודת צוראו יתי'. וליחן הראשית לכפש כי היא העיקר. ולא הגשם שהוא כלה ונפסד. וכל היותה רוחני הוא העיקר הגדול. לכן אין לעשות שום ונעשה ומצדן אפי' לשם עיה"כ. שהרי ונה שנוסיג צעוה"ז צעודו צוף הוא גשוני. ואפי' אם יהי' חסר בהשגה עוה"כ וכל אופני גשם אעפ"כ ונסיג הוא הדבר יהי' איך שהוא גשויות הוא. אחרי אשר השגתו צעודו צוף. וכ"כ הרנצ"ן ז"ל. אבל העיקר שיעשה ונפני וני שאנור ונעשה רלונו. זהו חכלית היותה צקיור ואפסרי. ובכך הכפש ונחדצקה צרות ובי' ונעולם חל עולם עד ח"ס צ"ה כ"ל. חסו נקרא הקיות שביחאל ונעפרא. שהוא להפשיע וכל אופני גשויות שהוא עפר ונהעגלותם עד וקום הרל"ן. וכנ"כ צלכהו לעשות וני"ע או שאר עינים שהם גשויות צודאי והם עניי שכינה הקי' הנקחהה צהס. יראה שיש בכל דבר עניי חורה ואחרת חכונים ונלעשותם שהם עניי הרע הנעורר צעוד כנעטו בכל העולמות וניוס צרוה אדם על הארץ ואכל ון העץ. לכן ונחויב להרחיק ון הרע שלא לעשותו ח"ו. ולצרו ולדבק אל העיז והנחיה. ואפי' ונעשה הלדקה שהיא ונליאה כל הספרים הקי' שהיא דציקות גדול להשי"ח

להשגיח ופני היות העניים ווארין חזירין והשכינה הקי צגלות ונסתחרה צחוכס . ונש"ה דרשו מז"ל (צ"ג טי ע"ג) ויהיו מוכסלים לפיך צעה אסף עשה צהס הכסילים צצ"ח שאינס ונאוגים . שאין תקצ"ה טוכן צחוכס : **והנה** האומיו אס לא האומיו ח"ו . וחלילה לי וולצר צעדי ולכצודי . שהנס יש צכתינה לרקה ג"כ חילוק בין חו"ל לא"י . מפני היות חו"ל כיון ע"י שרים . וא"י עיני די חלקים צה חויד שהיא השכינה הקי צעלמה . וידוע דברי הזה"ק (פי צמדצ) צפסוק קולה כנחש ילך (ימיו ויו כ"ג) כדך הכחש . כד איהו דדינא כפיף רישא לעפרא וקליק לנצ"י . כדן זצ"י שליט ונחיי לכל חינון דאשחכחו קו"י . ואעפ"כ וואן עמיד לנצ"י דיסקל לעילא וואן ודצכ ל"י וואן כול ל"י לוטלכוי האי רישא אע"ג דאיהו כפוף לעפרא וכ"י . וכד"א שמוני כוערה אח הכרויס ג"י . מפני היות השכינה הקי צגלות וכפופה לעפרא אעפ"כ כולס כיוזנים על ידי . וכל עיני השכינה צעלמה הס דך דלוח וספלות לכן ישראל ספלים ווכל האוונות . וישראל סצח"י ספלים מישראל סצח"ל . וואן דווקים סכינחא ונעפרא . וצפרט צווקוס הנראה ספלותה יוחר . ונעלה אותה ונעלה עונה לוועלה לעולה עד א"ס צ"ה . חהו נקרא חוכין דאורייתא . והעיקר סכל ונעשיו יהיו ע"ד הכ"ל . לא לטוס גוול ותכליה . אזל מפני ווי שאור ונעשה רלוו . שהיא הדך הכבושה לעלות צפשות . וידעתי גס ידעתי סכל הדצרים יגעיס ויחישן זה הדצג גס כן . אף על פי כן ונצטחיי ד' צ"ה וצ"ש אס ירגילו עלנוס צה יוסף די יח"ש ויח' חח כוחס ליתן עלוח צנפסס חדשות גס ישנוח כוועין הנצוע . והיו רק לוועלה ולא יהיו לוועה . ויתעלו צגשויות ורוחיות וואוד וואוד . **עוד** עלס עוזה קו"ל גדולה וחזקה יופרקה הרים וגצעות עד תאוח גצעות עלס לעמוד ולהתחזק כגד התאוח צעלה זו . והיא היות ידוע החנו"י הגדולה על ונשצח מיץ ופיתוי היכר לאיזס דצב תאוח שהוא כגד הש"י"ה . איך אפשות העיני . אחרי אשר אין לך דצב סעמוד צלתי חיות הש"י"ה הנחיי"י אוחו העיני . כוואונר (כחנ"י ע"י ו') ואחה נחיי"י אח כולס אפי" הקליפות ר"ל . וצאחה אופן הוא . התשובה היא ונצורח צזוח"ק . והוא עדינו צן הונלך עם הזוכס סבלחה הונלך לפתוחו . אחת הוא שהונלך סלחה אליו . אזל עיקר כיוונתו שהצן לא ישנוע אל הזוכס . א"כ הדצב פשוט ואפשר להכניסו צלצ וואוד צפשיעות סכל דצב ונפיתוי היכר הכופל צונשצתו לעשות ח"ו . השכינה הקי נחיי"י אוחו . והכוונה היא סלח לעשותו ולהתחזק כנגדו . והוא כוועל עניס שעושים סיוונים ציניהס לדצב צאופן שאינו וווצן . ונכסיויס ציניהס שאס יאונר לו סיעשה ידע שהכוונה סלח לעשות . וצזה היא צחה סנשצתה צווחו . ואס ישנור עלמו כך חויד להסגיה על רלון הונשצת . ודצב איקור ח"ו רלון הונשצתה להיפוך . יזכר להסחלשות הונשצתה צווחו צפשיעות צלי עוס לצוטים ורנחיס . וכואונר הזה"ק צענין הונלחבים הונחגלים הגס סהס רוחניים ואיך אפשר לכאוחס . והתשובה היא שאס לריכים להראות ונחלצטיס

וכו"כ ידוע היות כל הנושטצות ונשחלשלות ונעולם הנושטצת שיהו היות רוחני ודק ונן הדק . ואיך זאפשרות לקשרה צגוף הגשוני . אזל הוא ע"י החלצות צנודות כונו אהצת ורחא וסתפארות . ותשחלשל לנוקיס שהגוף קשור צו . ואפילו צנודות הסילוכיות . והכוונה להחזוק כנגדה ולא לעשותה . אזל אחר שיצור התארת הסילוכיות כו"פ ונלעשותה ולא יהי הגוף קשור צה . תציא לו הנושטצת צפניויות נודות ד' . אהצת ד' וירחא ד' ולפאר לזילכו על שם כבוד ונלכוהו . חסו דצרי דהנוע"ה שאמר (חלים ק"ט כ"צ) ולצי חלל צקצי . פי' ולצי הוא הפניויות שלי . שכן כל דצד פניו קרוי לצ . והוא קרוב לפי' הזה"ק ע"פ (שם כ"ז ח') לך אומר לצי . כי על ד' אור שהוא לצו . היות הוא פניויות של כל דצד . חסו דצרי . ולצי פי' הפניויות שלי . חלל צקצי פי' שאינו ונקישר לשום דצד גשוני כלל . לכן הוא נוכן לקבל כל הנושטצות צפשיעותו כונו שכן ונעולם הנושטצת . חסו דצרי דהנוע"ה צ"י (שם ק"י ק"ה) נר לרגלי דצריך . והוא שהנה נקרא אור הנואיך דרך גשוניים שהם השנון והפתייה . ורגל נקראת נודרות התחונות וגשוניות . והוא דצרינו הכ"ל נר לרגלי פירוש אור הנואיך אותי צנושטצות גשוניות שלי שלא לעשות צאופן הנושטצת . הוא דצריך פירוש שזכרתי שפחויי הילך הנה דצריך כי אחס נמי' אותן . ונקחנא כוונתך להיפוך ככ"ל . ובשכר זאת זאור לנהיבתי . פי' זאור הוא אור פשוט רומני צלי התקשרות צשום גשם . והו שכרי שאמר שצירח התארת כו"פ לעשות להיפוך ונהנושטצת עשיתי לי תחיבה שחצול לי הנושטצת פשוט צלי לצושים גשוניים וד"ל :

וע"ד אשר הענייקו שאלה חס הגצת לנעלה אחס איש לדיק עליהם ונן הנופורקים לגדולי הלדיקים . ולהציאו לנודינת רוקיא שירס הדךך אשר ילכו צה . לכן אחרי אשר צעלתי ישאלו . קודם כל נמיציס להאנין צי . ולהאנין לדצרי הכלאנרים צאונת צלי שום פניות עלמני ח"ו . כי ירח חלקיס חכבי . וצצד הנוקור ללצ כאנר צו וירחא . עד צשמק כאנר עלי כי הנבי אהצת כל הלדיקים הנופורקים לנודינת רוקיא וואלין וליעא . וכולס לא נחשדו צעיני ח"ו . וצמזקה שיכולים להפקיר לנייהס ונושט עצורי ח"ל . ואס גס אין זאת . לעולם צנפחתי דצ' לא אנועד . אזל אונתה נקודת לצצי אודיע לכס . כי ידעתי אחכס גס ונחנול גס ונשלשום גס נואז דצרי חליכס . ראשונה אחס היא ע"כ אונתי חס ורשע הוא וכלה . היא הגדלות הענואה שחננא חלדס צמייו וכו' . וכ"ש אחס גס אחס . והנה צאונס אחי כל דרכי יכוכו לחס להפיל ונאחס הגדלות ולחזק השפלות צלצס . ועדיין וננצמתי שיהיו וניחזקים צה עד שלא יחפשו חפץ נומפס דרכים פוים . ונונש כל הדרכים צמזקה סכנה חס לפניהס . שלא יאחזו צזה וגס נחה אל יכירו ידיהס ונושט . וחלילה אפשרות הוא ללאת נדרך העוצה ח"ו . אזל חס לי ולקולי ישמעון החפלים לירא אח ד' יקפיק לחס ונעט סכוונת ורצ האיכות הנוצור צאגרת חלו על זנן וס . חונן ונה יחקרצו אל הלדיקים והמסידים ח"ס הרצנים השלמים

השלמויים הנוצחיים לעיל. שכל דבריהם כגמלי אש ונועלות ודעה חלקים. וא"ה שנה הצאה ע"ל יודיעוני ווערנס וונווענדס. אש דברי עשו פירות צדוקיות וגשומות. ואוסוף ידי שנית לנקות שאר שצעיסה. ביתר שאת יותר עו. ונש"יכ אש יגביהו ככטר קנס ונשם יכדו מ"ו. חשו צדוק חללי אפי"י יה"י וי"י שיה"י לרצ לכם כל דרכיו לא יסכונו ונפניכם ותאצדו דרך ד'. צכן חלילה לכם ונעשות זאת. שהי ונוער נשאתי אחכם. ונכיר אני צכם יותר ונאצותיכם. השונע ישונע והמדל יחדל ונוצנטיכי צכל הסרים לנושנעתי אחרי אשר יתכו עיכם ולכם אל האגרת הזה פעניים ושלש לחוק את לצם ונעט. שלא להשגיח כ"כ בגשומות הענינים כ"א לפנייות. ואם יתיימן ונעט לצם יתאמרו להחלואת פצ"פ עם הרצנים הכ"ל. וא"ה יעלו צעילוי כפס וגוף ונוון וצנים. רק יתיישו ונעט צהשגתחם בגשומות. אצל יתצדו ויתלצבו ונעט ונעט. ועלח ד' היא חקום. ועתה אחם צדוכי ד' ידוע להי לכוך דרך כללות כי הצרכה אשר הוצאת לכו ויידכס הגיעה לידכו צשלימות. לא חסטר כל צה. אפי"י עד פ"א. והמייחס את כפשותינו. ואורו עינינו ונגודל הרפתקאות צהיו לנו צצכה זו יתר ען הקודמות. ולצסוף עשה לנו הש"י נסים וכפלות. כאשר יחידע לכם צפרטוי ע"י ונכתז ה"ה אחוצנו יידכו הרצני המופלג צחורה וציראה הוסיק ווה"י אריעזר ווסמאן אשר לייחי לו לכחוצ כל דבר צפרטות. ווה שנוצח שם הכל אונח ללול וצדוק. רצ לכם. אשריכם ווה עוז חכיקים. ווה נעים גודליכם. ונלצד הקצלות צפרטות אשר עיניכם חמזינה ונשרים. לנוען חדעון כי הכל גלוי וידוע לפנינו. כל אש ואיש די ענינו. וכל גוי וגוי די ונמסרה לעשות רטון איש ואיש. ולהעמיד צעם צכל עת חפלתינו. ישונע אל ויעכו. וצא לליון גואל צצ"י חנון :

כוח ומוחם פה עה"ק **מבריא** חוצצ"א **תקמ"ד** .
הספל צחונת **מנחם מענדיל** צהרצ ווה"י **משה** זללה"ה :

ידאפרושי וואיסורח צחתי להזהירם כיהודח ועוד לקרא צמאור הכחוצ (ישע"י כ"ח כ"צ) ועתה אל חתלולו פן יחזקו ונשריכם מ"ו. והוא שלח להתלולץ ונצ"ח עוזצי תורה. ואם אור הכחוצ (ונשלי כ"ח ד') צקופו ושונרי תורה יחגרו צם [פ"י צעוזצי תורה הכחוצים צרישא דקרא הונקד] צבר אורו רז"ל (צרכות ז' ע"צ) כאן צלדיק גוור וכו'. וכפי הונקדש"א ז"ל (ציווח פ' א"ל הונמוכה ל"ח ע"צ) על דרשת חז"ל ע"פ (ונשלי י' ז') זכר לדיק לצרכה וגוי. הגם שהדיבור של וורה הוא לשצח העוזים ולגנוח הרעים אעפ"כ לא יקללם וע"ש. ווילחח דפטיעט לי וצדוק צשכלי כהגלות נגלות אחד הדברים הידועים לי שהוא קצח הידיעה והשפלות. והענין שאורו רז"ל (קידושין ל"ו א') צין כך וצין כך קרוים צנים. והוא ונפריש עצמו ען הכלל להיזח הוא פרטי. וצכל השפעות כללות ישראל אין לו חלק ענחם. חשו מאור הפ' (ו"צ ד' ד') צחוך עניי אככי יעצת וכפי הזוה"ק (צא ל"ג ע"צ) ולשונע

ולשוננו ינעם ותצור עליו שפע זרחה ונכחה ישראל בגשמי ורוחמי . ויעלה מעלה מעלה :

מנחם הנ"ל

דברי הרב מוה' אברהם הכהן'

גם אחי זאתי צמורות חלו לעורר את שאהבה כפעם צאלחה ככלל נוקף על הפרט וקיום הפרט מה שכהז הכז שיחי לאחי"ט וכל הפרטים כזכי עיה"י מושרט וקצוע כלצם . ותנייד יתחדשו הפרטים עד שלא יקפס גדול . ולא יצילם תחום ונילר . והוא שעיניהם ולצם יהיו תנייד על מודותיהם לחקור צמורי וצדקי לצצם צצצע חקירות ודרישות עד נוקם שאור עין שכלם מביע, כזכי שצאורם יהי אור עד נוקר החיים . ואם ככה לעיכובא יעשו ויצתבו לרגעים . יהיו צמוחים שהש"ח יאיר עיניהם ולצם להטעויות טעם כעיקר מושיפרא דשפרא דכולא לגזרה קלקא . ואל נוקם הראשית שואף זורה הוא טם . ויאוכו עיניהם עד שיאור עליהם ראה זה דבר חדש הוא מותרתו הקדושה . וזדחי לא יהי צאפטי לזר שיחעצב צהם . ויקשרו ינוח כינוח מוכלזי היראה לעצמות האהבה . ויזכו לדלות מים מוצרות עמוקים . ויפתחו להם מעיינותיהם לשאוב מיומיהם אשר לא יבזבו וייראה אומית . ומה ומה הם כסופי"ם ככלות הנפש ונעושה אל ד' אשר נחנה . אם ירגילו עלומם צעלה הכללית וקיום הפרטיות יהיו צמוחים ד' . שלא יכזה ויהם אש היראה והאהבה לגומרי . ועכ"פ תהי יד ד' קולדת כלצם . ומוכן צכל עת שחדד עליו אש שמימי . ואם חיו יחגשם כל כך עד שתחישן זאת העלה הגדלי ג"כ . עכ"פ יעניקו שאלה אלל קדושי ד' הנאווה"ג הנופורקוים גדולי העלה הגיל . והם יצארו להם התחום הצצרים האלו צתוספת נופך ונרובה מושלם . כי הוא נוקצ' ויורד עד חין שיעור . וימודע להם צכל עת לפי ערך הנלהם וכה קצלם וצמוחם . והי כאשר ירום קנן היראה והעצודה נופו צחר עיקר גריח . וגצרה הללחתם לנועלה צכל אשר יסו :

כ"ד הנועתיך צעדס וצעד כל אשר להם נוקצ' . כאות כפעם ורלוכם צכל פרטי מושאלותם החקוקים על לוח לצבו צקשרי עצמות האהבה לכל לזן יראיו ועצדיו מלצ נופס דורע שלומם תנייד .
אברהם צנוה' אלכסנדר כ"ן זללה"ה מעה"ק טצריח חוצ"ח :

מכתב ה'

בעוה יום ד' אדר שנת תק"י"א (חסר) לפ"ק פעהק צפת"ו בב"א
(כ"י תקמ"ז) : (כ"י עכ"ח) :

כפינו קרושה לאלהא דצמויא . להרים על אהובינו ידידי כפסנו שלומא רצא רחמי ומייא . ושיערה רוח מנוחם עליהם
[ע' בית רבי ח"א פיט צהערה הנסרי]

עליהם ויפיעה צאונה ואמונה וקיינחה דשמיא . לעורר טהור
 לצבא ליראתו ולעבודתו יתי לבסוף . וצילא דנהיינונחה להשחוקק
 ולהסתופף . וכבוד די עליהם ומסופף . וינטלס וינשאס כל יוני
 עולם עד ציאת ינון . וכל יורדי עפר יכרעו לפניהם וחופר
 עלתס . ויהיו למרפוח ולדראון אכ"ס :

דדוי להו ידיעה כאמונה כי נחקעה אהצתס צלצנו . וכפסס קסורה צנפסנו
 צכלל וצפרט . כאלו דמוח דיוקנס חמיד לפנינו . להזכירס לטוב
 צכל פינות אשך אכחנו פונים אל די חלקיס . צאהצה רצה ואהצת עולם
 להשפיע עליהם ספע צרכה והללחה . והנה אכחנו עוודיס על הנולפה פה
 אה"ק להמשיך אליו יתי כל החאציס והספליס לילך אחרי די חלקינו . הקרוביס
 והרחוקיס . מדשים וגס ישנים . הידועיס לנו ושאיין ידועיס לנו . כי לפניו
 יתי גלוס . ויאמינו צאונה כי כל איש אשך לצבו פונה לעבודתו וליראתו
 יתי צאונה . צעזרה די לצאות נה"י לו מועיר לעזור מוערי קדשנו והספארתנו .
 והצא לטהר וקיייעין אוחו . וה"י כוועיין הוהגבר צעבודתו וציראתו יתי .
 ועלחנו היעולה שלח ירעישו את העולם צווק"ע ומרצה לכסוע וקומוח רחוקי
 לצלות ימיהם צצטיוול הורה והפלה . כי הדךך מוועטת את השס דל"ל . והנה
 צע"ה כעה עמוכס גדוליס חקרי לצ . ה"ה הרצ החסיד הנופרקס צהורה
 וציראת איש חלקיס קדוש מו"ה **ישראל פאריצקר** די ישנרהו . וה"ה חכמי
 חרשים וצנזני לחשים גדולי העלה ונופרקניס צהורה וציראת די כל ימיהם
 חריפיס ושמוכיס וחתיקיס וחוניימס כבוד מו"ה **ישכר בער סג"ר מ"מ**
 דקי **ריבאוויטש** וכבוד הרצ מו"ה **שניאור זלמן** די יטוירס . ויה"י שום
 לעולם . והחוט המשוולס וכו' . אשך צע"ה צידס טובס . מרצ טוב הגנה
 והלפון . להאיר עיניהם ולהחיוהם . ועלתס אמונה ופעולתס חונה . וצרס
 כל הדברים קאמורנו לפניכס לא יסורו מוכס . ואשך לו הכח והמונשלה הוא
 יחון לרמוכס . וישחצו כמו הגדול . כי כצטה הארץ לפנינו . וכי נמוגו כל
 יושצ"י ונפנינו . והקמים עלינו הפיר די עלתס ויפלו צצחה ופעלס . ואס
 יעזרכו הכס יתי שלח כלטרך להטרוד צעניני הסרכה . מוככיס אכחנו צע"ה
 לענווד על יד דךך השער לדי לעורר רחמים עליהם . שיוולל די להס כל די
 מוחקורס . והנה שוועני גדול הגלגול והלחץ אשך ה"י לאהצנו ידיד נפסנו
 ליר כחון לשולחיו הרצני חר"פ מו"ה **יעקב בסמאריין** כ"י צנידון צביות
 הכסף המוחבן . צאנו צגורה וכו' צכל חוקף ועוז . על מ"ה סגורו הכחמים
 השלמים ה"ה הרצנים הייל . שכל הכסף הכגצה יה"י מונח צמוזון . ולא
 לשנוח להוליאו לשום דבר אף של מו"ה . ופשיט"ל שלל להלות על הוללת
 עוצרים ושציס . כי כסף הב"ל הוא חיי נפסוח . וע"ז נאמר (מוסלי כ"צ כ"ג)
 וקצו את הגוי . כי הלל ידוע למעלהכס צע"ה כי מוועלס לא היינו מואהצני
 כסף ח"י . אצל כי הוללת אה"ק מרובה . ויאמינו לנו כי צלמו"ס גדול יעלו
 והוללות לכל אחד מואתנו צכל סצוע חמשה רענדליך פוליש . ויוצני הארץ
 אשך

אשר ילאנו ונוגה לא ידעו זל"ל ימינו ונלער יצטנו זו . וחוכן הדצרים הטעצע
 אשר צח"י הנקי פיאח"ע היא כנו פרוטה צח"ל אפילו צטנה זול גדול . ונחנות
 זה הסולאח צח"י די והי שענוים כונו צח"ל . זה אונח ללול וצרו . וסנה
 ונוודיכחו לא הגיע כי אש סך הידוע . ונוודיכה וואל"ן הגם צטנה אשתקד
 הגיעו סך ונסויים כדי לרכיו צליוולס . לצל צטנה הזוח לא הגיעו כי אש
 חוטים אדומים לטכיו . ונרגלא צפיוס עלי טועת החחלחי לטרת צקודש
 להיות עצד ישראל להוכיחם צחוכחם ונגולה ואהבה וסוקרתה עקרתה סיכי ווסככי
 ונוודיכחם לוודיכה רוס"א . ק"ו נגד אהוצי רב חציצי כצוד הרב הגדול נו"ס
אברהם הבהן כ"ו . ואס הס אשר כפלח אהצחם לנו וכפשו קשורם
 צנפסס לא יהיו עזר ועעירם לנו . על נוי ווטל הדבר יוחר . ולסוי ידוע
 לוועלי כי אש דעחיו תהי ללולה צה"ק צהרוחם צלי טרתה הפכנסה יחי
 הועלה גדול לנו ולכל ישראל . כן צאוונ אכחו צעומים צו יחי . לכן אחיו
 אהוצי כפסיו חסכילו ותלליוו צכל אשר תעשו . ועליו להעחיר צעדס צכל
 פיכות אשר אכחו פוכים לדי אלקיו . שתשכילו ותלליוו הן צנפסס והן צגוף
 : והן צונווכס :

דצרי טלוס ואונח פה עה"ק . כותב וסוחס
מנחם מענד"ל צהרב נו"ס **מש"ה** זללה"ה .
 זכאוס **אברהם** צלח"א נו"ס **אלכסנדר** כ"ץ זללה"ה .

יידוע להוי לכה"ר כי לא נחיאשחי ונחסד הצוי"ת עלינו לשכון כבוד
 צה"ק . אצל אחי ונווחין ונלפס עח רל"ן כסויחצרב לפי טכלי צע"ה
 טרל"ן הצורח יחי ונסכים לצורכס אודיעכס . והוא לא יחשו ונחשצוח לצלצל
 א"ע ונחסיגס . כי הדבר ווטל עלי ולא עליו . והי צצוא העה והצונס .
 יעלה אצב כיונה . ויעוף לרוץ לצוא אח"ה להסתחם צנחלה די צארץ סחיים :
 דצרי טלוס ואונח יחי לללה . כותב וסוחס
 סשפל צאוונ **מנחם מענד"ל** צהרב נו"ס **מש"ה** זללה"ה :

מכתב ו' מש' תקמ"ה :

דמען אחיו ורעינו כדצרה נח טלוס . לכל ירחי די
 הסצרים . אריות ונוכרים . שואגים ככפירים . לכבד אה
 די צאורים . הנוה הגצורים . גצורי כח עושי דצרו לשנווע צק"ל
 דצרים . לקדש א"ע צווחרים . על עתרת הקודש להיות עהורים .
 כולם אהוצים כולם צדורים . צחי הנפס וסקיטורים . אהצח
 כפסיו . ומנולת לציו . ונאורי עיניו . יח"י צצור טכויים .
 הנוופלגים והנוופלחים ויקלים ופעניכים . והצורחס יקר ונחרץ .
 הווחיקין ואכטי ונעשה הנדקה לקופח הארץ . יחי טעס ונצורך
 לצוולס . ויצך די חילס . ופועל ילס . ויטנוול די אלה כנפסס וכל
 נואודס

מואדם. ישא ד' פניו אליהם . ויסק צעדם וצמד ציתם לאלהיהם
 ואלהיהם. וכל אשר להם ונסצב. עד כי ישוצצו נתיבות לשצב צצו
 773 עין יעקב. ולא יתערצו צבויים. וכל רואיהם יכירום כי הם זרע
 צדק ד' שלום. וצא לליון גואל ולירושלים אמן :

אחד"ש חיצה יתירה נודעת להם . כי נוסך ד' צקרציו רוח אהצתם
 והחקקרות נפסם . כי אהצת עולם אהצנו אותם . וניס רבים
 לא יוכלו לכצות את כידודי אש האהצה ולפידי להצם . ותעל הלהצ השנוים
 להספלל עליהם צכל עת ונולא שינאלאו חיים ורעם נכון לפניהם . צני
 גלטים ורצעים יולדו להם על צרכיהם . וכל נושאלות לצם לעוצה . הסכס
 צמחמוה והגצור צצצורתו והעשיר צעשירו . תנויד עיכיו אל ד' . יונס ולילה
 לא יצבורו . עד עת צוא דצרו אונרת ד' לרפחאו . כה יתן ד' וכה יוסף אלקי
 עולם ונעולם ועד עולם . וידוע להיו להון ונרצו סלוננו ח"ל ושלוס צריאותנו
 עכצ"צ . וכל אנשי סלוננו איש וציתו וצרים היקרים ונפולאים הלאללים
 והלפיעים . והסקנו וצנח יציציתנו צע"ה צסלוס וחיים . כה לחי כימי סנוים :

מכתבם הגיעני וכל זקום ונשלוח ידם . אחד ונהס לא נותר . עם
 כל נדריהם ונדצותם אשר סלחו ע"י אסוצנו ידיד נפסנו
 הרצני מופלג ותיק ובאמן אונון מופלל הולך תנוים ופועל לרק נו"ה יעקב
סמאר"ינר . ושליח עשה שליח את סרצני המופלל נו"ה **ריב קאמינר**
 אשר הלך צדק ולכור הבקף צידו . ליום הסכא הביא קולס ר"ה דהאי
 שהא . ותחי דוחינו על צצורת חיים . ויארזו עינינו ונשנחת קריאת
 אברותיהם . כה לחי ולעולם . ונלצד אשר החייתם כל נשונה עם זהצ הסנופה
 וכסף הסרנוה : וצפרע צצנת צצורת כהאי שחא אשר לא היתה כנוס וניס
 צואינו שנה . סלל היתה שום הצואה ונר"י צכל עת האסיף הזה כ"א למועד
 צינים יניוה . והיוקר יאניר על אחת כפול . כל סילאנקי הצואה שתיחה
 צצנים קדונויות צאלום זהצ כעת ארצעה אדוונים ויותר . הגדיל ד' לעשות
 עונו צהקדנות הצאת הסכף לתשלוניים . צכדי סנוכל לחזור וללוות די לרכיו
 להכין הצואה צהמללח צאלו היינים . צרוך ד' אשר הפליח חקדו לנו . וצרכים
 אחס לדי אשר זכיהם צנעשה עד הבליתה . שוש יסישו צדי ותגל נפסם
 צאלקים . כי הלצים צגדי יצע לפני צוא יוס הסכא . וגודל וליחה יכולה
 היא שחחם . וניגיל ונללא . ועל כל פשעים חכסה . וגם אנהנו מוונה היינו
 להס לונסקה צהציר אותם צצית ד' . אל דווי לנו צכסא ליום חגיבו . כל
 חפלה וכל חחנה הכלעקחה הצאה אלינו :

ועד קול ענות חלושה צנכחצם ונושא ונלך וצרים לוננו סצח פרכסס
 סקאצק (?) לא נצהלתי ונשווע . כי לא נחחדש לי שום דצנ ונעחה .
 כי רחיתי גס חאול גס סלסוס גס ונאז היחי צנחניהס חחח ונושלח ונלבוהס
 כי ידו כצדה הולך וזוק מואוד והאלקים יעכנו צקול . אלצ שוש אשיש צדי .
 וסי ד' ונצמס לעוצתם האניחית צגשנוית ורנחיות כי צרצ"ס סיו ענוס . וכל
 ישראל

אמרים

מכתב ו'

דקוטי

ישראל חברים. ולא מראש צחק דצרכי קודם נסיעתי ונאחס כי נזהלתי ונראות גודל התקצרות המלכות להשוות היהודים להצדיל עם הגויים. צבונה ענינים וכיווסים טובים. ודברי שריהם הם כרגן גופיך אלוף אשר אמריהם החליקו להתקצ. ומעשה ארץ ולרים יוכיח. ונצואר צוה"ק כוונתו ית' להגלוהם לנולריים דוקא. להיות ולריים מואסים צישראל וכיווסיהם. ולא יתעצב צבויים ולא ילמדו עוד מעשיהם, וצבונת זה נגאלו שלא שינו את שונם ולשונם. ולא נחלרו צלצם לקבל ע"ע מושלח שר של ולרים. ואם אמרו רז"ל (ע"ז ח' ע"א) ישראל שצח"ל ע"ז צטורה הם. להיותם תחת מושלחם מושלח השר שלהם. אעפ"כ רחמנא לצח צעי. וכ"ז שנקודת לצם לשמים יחזיקו צקרכות החוה"ק ויקודותי שהיא למעלה מכל העולמות. ונצלתי יכולת מושלח השר לחול עליהם צחקה. להיותם למעלה סימנו. מושא"כ אחס לנודחם עליכם אלופים לראש. והקצתם צאונה וצקודת הלצ אל ננוסיהם. כי ישרו צעייכם. והושלחם את כיווסיהם וגזרותם על עמוכם. המרחם ירחם ויפדה אהכם מכל לרתיכם האל המושיע. **ברלא** דמילתא, נאמור הפסוק (חלים כ"ו י"ח) צאלקים אהלל דבר ד'י אהלל דבר, כי ד'י הוא האלקים, כי לא מושצותיו ית' מושצות אדם, ומאחר לא חלא הרעות רק העוב, ואם אחס מושצתם לרעה אלקים משצה לטובה, וארז"ל (קידושין פ"ב ע"א) שאין עניוח מן האמונות ואין עשיכות מן האמונות וכו', והסביה אין היא העיקר אלא המעשה, כנאמר הפ' (דברים ע"ו י"ח) וצרכך ד'י אלקיך צכל אשר תעשה, ולהאמין ד'י קצח כל הקצות, והרצה ריוח והללה לפני צכל מושלח ידם לפי העת והזמן, ואם א"ח לעסוק צביה זו טעה ועל"י ועצור ואחר כך אחת הקיצות האחרות, ולפי דעתי ועלתי אפי" אס תצטעל גזירת המלכות ויהיו רשאין צעסק קצח הנח"י, ירחיקו אותה וזה דאפשר להרחיקה ונפתח ציהם. כי נאמר שהקטרוג עלי' אין הצרכה טורה צה. וכונה וכונה קהלות וכל נודיכה פאדאליע אשר ציוי נהייתה מניעת פרכסה זו ונאחס, אשר כל מיהם היו תלויים צה צמ"י הרצ **בעש"ט** וצמ"י **מורי** **דורב** נשונחם צגנזי מרוויים, ותהי צעייכו כנחלק, כי וזה איכפת לך צהצתות הקיצה, וכן ה"י שצחרווים קרנם לנעלה יצח צהצתם לקיצות אחרות ומ"ו וכל מעשי ידם צרכם ד', ותנולל ארלס כקף, אשר מנחלה היתה הנודיכה דלה וענ"י צהיות קיצת הפרכסה נול"י, ואח"כ צמונע הקיצה נצצרכו ומקור הצרכות, כללל דמילתא, האמונה וצפרט צעעת הדחק שא"י. שלצו של אדם מאליו נכנע, ונוכח ונזונן וקרוב הדבר נאחד צפיהם וצלצם להאמין, שהרי כל הנסיכות והדוחק הם לקרצ לצם של ישראל להצייים שצצמיים, כנאמר הפ' (שמות ד"ד י') ופרעם הקרצ, שמוצור צוה"ק הקרצ את לצם, ונחה וזה לכס כי נוצקחם, וכי לא אוחה אחס וצקשים לקרצ. את לצכס צכל אוקן האפשרי, וכאשר יצאצר ע"פ התורה אשר צלדה אורה שאנרתי צצחה זה. וצבדי לחזק לצם אכחצה על פתיחת כ' ילחק. כפסח צמדקס (תחמווא

קושי   מכתב ו'   אמרים   יא

פ' (ורא) כתיב ונצח אדום העשה לי ונצח עליו וגו', אדם עושה ונצח
 ונצח עליו שלמים ועולות באור עליו בכל המקום אשר אזכיר את שמי אצוה
 אליך וצרכיך, אלהים עזב א"ע לא כ"ש, שה"ד וירא אליו ד', וכדי שבין
 עין עזב א"ע והלא ר"ה אצוה את ילחק, ולהבין ג"כ חרי חויה דמדכר
 דכרי גופוטים ז"ל, ה"ל למה הזכר נסיון העקידה ע"ש אלהים ולא ע"ש
 ילחק ג"כ, גם למה לא הזכר במקרה כחז נסיון של אלהים צאור כשדים.
 אצל הענין, ידוע ומאמר ז"ל (סוכה כ"ב א') כל הגדול מחזירו ילכו גדול
 ונוט, והאור ז"ל (קידושין ל"ב) ילכו של אדם ונחצר עליו בכל יום, ואלוילא
 הקצ"ה עזרו אינו יכול לו שנאמר וכו', והנה נאמר צעל העקידה ז"ל ע"פ
 (צדאשה ז' י"ח) אעשה לו עזר כנגדו, יש שהסנהגדות הוא העזר, שאלוילא
 ההסנהגדות אשר את זה לעומת זה עשה האלקים ה"י ציעול הצמירה ושכר
 ועושה או לפי דבריו צונק"א ה"י ציעול ההענוג, כידוע להיות הענוג חנידי
 אינו הענוג, ומויילא ה"י ציעול השגה, שא"א לקצול הענוג של השגה אם
 לא צדלוא נשוצ שהוא ההסנהגדותו כללל דוילחא, לפי ערך גדול השגה או
 העבדות, א"י לעומת זה עשה הציעול ונחשבה חוץ מהיפוך להיפוך, הקטן
 לפי קטנו והגדול לפי גדלו, כדי שיצוה אל עזר ד', והנה כשנפול צהסנהגדות
 של השגהו ית' ח"ו, עיקר עזרתו ועלייתו הכה הוא ע"י האמונה הפשוטה
 צ"י שום פעמים וקצרות כלל, שהיא נפרק הרים ונושבר קלעים, אם אצן
 הוא כיווה צמ האמונה, וצלה אין לו שום נחור וחרופה להחזק צעעמים
 שכלים וקצרות השגותיו, שפרי כזר נפל הוא והשגותיו צהסנהגדות שהיא
 כנגד כן השגותיו א"י לע"י נדה כנגד נדה, וא"כ איך יתעזר ויתחזק בזה
 לעמוד כנגדה, וצדאי לא יכול לה כ"א ע"י האמונה הגדולה חסו העזר
 שהקצ"ה עוזר לאדם צבל יום נגד הילח"ו, צהשפעתו לאדם אמונה זו
 להחזק צו ית', וע"י יקום על נשעתו, וזהו אפסרי להצנה לדיק ועוז לו
 לדיק ורע לו, שהרי צוסן לצוה ד' הוא היודע לפעמים הסנהגדות של השגה
 ועבדות א"י לע"י של לדיק אי' שלא יכול לעמוד צה, ולא יוכל קום ומפילתו
 צאוחה ההסנהגדות להחזק צאמונה ככ"ל, לכן נוקדים לו הש"י רפואה
 לנכתו להרע ולהטיב, וע"י אוחה הקיצה תחזק צו האמונה או אפסר
 שחזק ההסנהגדות עלמה אינה יכולה לחול עליו כ"כ ונחמת היסורין ועובי
 שהמה צעלם קיצה יראה ד' וציעול החלוח ואמונות הכחצות, והנה אחרי
 ידיעתיו האונה שהעצירה וההכחקות נאלחו ית' סן רע ונר וננות ויסקרים,
 שפרי היסורין וניהה ונוקין עונותיו של אדם והנה רפואה הנוכה, ומויילא
 הוא ונובן שהנוכה יוחר גרועה ויסקרי הרפואה, ונעשה לדיק ורע לו אפסר
 לומר שהרעה והיסקרים הנה עוצתו רפואה ונכתו שהיא ההסנהגדות של
 עבדותו ית"ש והשגתו א"י לע"י, ואולי היא צאוסן שלא ה"י יכול לעמוד
 כנגדה, וצנפלו לא יוקף קוסו, אם לא ע"י יסורים ודלות שומישים כח
 ההסנהגדות ככ"ל, ולדיק ועוז לו, כי א"י לע"י שבנגד שכלו ועבדותו ודרך
 הילוכו

הילוכו אל חיזוק היסורים, וזלחם יכול לעמוד כנגדם. וזהו דבר שאין שום צרי יכולה לשערי שהרי כל לדיק ולדיק נכוח ונחשמו של הצירו, אזל לפיני ית' הכל גלוי וידוע, וכתיב (תלים ל"ג ע"ו) הילוך יחד לצם הוצין וגו' . וכנאמר רז"ל (תענית כ"ה א') על גודל עניות של ר"א צין פדה שפשיצ' לו בצפיקא קניי שנייא אפי' עיי' אהרה צריאח עולם ונחדש עצרו אולי יתגיי צפעהא דנחוי, והוא תמוה מי איכא כפיקא קניי שנייא הקל יכול, אזל הענין הוא כדצרינו, להיות ראצ"פ שכלו ועזרהו באופן שיוכל לעמוד על הצריה, אל לעמוד כגד הסתנגדות וזה אשר אל"ז לע"ז אס לא עיי' יקוריס, או אולי דוקא עיי' יקורי עוני, והנה נסיון העקדה היצא צודרשים וכפיי ז"ל שה"ל לאצרהס לפני הקצ"ה אשרס לפריך שיחתי, אחנול אונרה. לי כי זילתק יקרא לך זרע. וזרעה ואונרה קם כל אח צנך וגוי, וכסיו אחס אונר לי אל חשלת ידך וגוי, ואעפ"כ לא הרהר להיות שינוי רצון אלל הצרי"ח חיי, שהוא שוקף הכפירה חלילה, וכן כל הקושיות לדיק זרע לו היסך מן הראוי והצטחה החיה"ק, או שארי קושיות ואנוחה כחצית אשר אל"ז לע"ז עשה לקיס כגד כל דציקוח והשגה אונחה אחדותו ופשיטתו ית', וכנאמר רש"י ז"ל (צרכאית ג' א' ונצ"ר ע' י"ט) אלל והנחש הי' ערוס ונכל, לפי ערמחו וגדולתו היחה ונפלתו, אורר וכל, אזל ארע"ה ענד צנקיון ולא הרהר אחרי האנוכה צהשגתו אח דצרו ית' שהס ויהופכים, והחזק באוניחה האנוכה הגדולה צרלכו הפשוט ית' כי לא לחס דרכו, ולא נחשצותו ית' נחשצות אדם כלל, שאינו נוצין דצרו ית' והנהגהו כלל, וכל רעות הנחלמות הן עוצות אוניותיו נאחו ית' ככ"ל, וכל דצרים הנראים ויהופכים הכל אל נוקס אחד הולכיס, והן הכס צלי עוס שינוי וחנורה חיו, וזה שאין הדבר נוצן ייק הוא נוכס, שאין עוס השגה יכולה להשיג אח דצרו ית' ופירוש מלחיו, וכ"ש שאינן נוצנות ונחשצותו וכל רלכו הפשוט. ובאנוכה זו החזק ארע"ה שלל קונך על השגתו, וענד צנקיון שלל להרהר חחר נדחיו, כללל דונלחא, שעיקר הסקיותה סס באנוכה, כנאמר ספי' (דצרים ח' צ') לנכותך לדעה את אשר בלצצך, וכל הסקיותה שהיו לא"ח ע"ה כולל היו עדי"ז. כנו הרעצ שאנר לו צחחלה לך לך ואח"כ צהצ"ו הרעצ נחלונה שינוי רלן חיו כפירש"י ז"ל (צרכאית י"צ י' ונצ"ר ע' וי'), אזל הנכס"כ עצרו ית' אחרי הידיעה כי הוא הצרי"ח והוא אונר ויהי והוא ליה לנוקר כפשו עצרו ית' וני לא ישנע לו וני לא יאזה אלץ ית', אס אונס גס הוא נקיון, אזל לא צערך אבותיכו הקדושים, ולכן לא הזכרו אלו השני כסיותה צתו"ק, כנאמר ז"ל (רש"י ר"ש צרכאית ונצ"ר) לא הי' לריך להחיל החורה אלל ונהחודש הזה לכס, אלל כח נעשיו הגיד לענוה, כי החוס"ק לעולם עונדה ונהגה צכ"ל דור ועיי' הסתכלותו והצנכותו צנעשה הכחוצ צחורס, יצין נדחיו ית' והנהגתו צעולם השפל צחכונה העלזכה ליתן עטור נעומל ועוד נרע, וכל הגבחות

יבן-מקדים, והכל אל ווקוס אחד הולך, ושהם כולם לטוב הפשטו יתי, ושיאמין
 י'האדם בפשיטותו יתי, וצ'אמונה זו ונחנחקה כל הגזרות צחקדים, שהכי
 יצ'אמונה זו נוקב עד החסום, ונשלב את כל הנודות לימדן לחד הפשוטה,
 יגם ינחרכה ונושפתה ונחו יתי אמונתיו הפשוטה דרך כלל, ואח"כ נצין
 דצרו יתי צ'התגלות שאינם מהופכים, כמו אצ'ניה אחר שעוד נכסין השיצ
 הוא יתי לצ'הרם פירוש דצרו שאור העלה אסיקתי כו' כפירש"י ז"ל, ונן
 י'השפעת התגלות האמונה הפשוטה לאדם ונוילא ונושפים ונחרכו כל
 העולמות ונוקור הצרכות עד עולם השפל ושלשול קטן שצים, שכן דרך
 י'השלשלות השגה לאדם ע"י כל העולמות עד ודרגה התחתונה, וזו פתיחה
 י"י גמח שאור צכל הנקיים אשר אזכיר את שני, שהוא ייחוד קוצ"ה
 וצ'ינתי, כידוע שגלת שם היא נוקבא, ונלח אזכיר הוא לכוז זכר, פי'
 צכל הנקיים שנתייחדים כל העולמות וכל השמות והנודות והגזרות צחקדים
 אצ'ה אל"ך וצ'כח"ך צרכה והשפעה צ'השגה. והגשמיית ונצ'ך ונוילא שהיא
 נודרגה תחתונה כזו, ומה שהזכיר צ'נלותיו לשון אצ'רהם צ'ח א"ע, הוא פי'
 כסיון האמונה ככ"ל הגרוע ונר נעות ויקורים וצ'יחה, לכן כש"כ ראוי
 שיצ'ך, ולכן ירח אליו ד' צ'התגלות והצנת קלת דצרו יתי. [הנאמר זה
 ונראשיתו לאחיתו צבר נדפס צפי פרי הארץ להר"ק ז"ל צ' וירא צ'יניוס
 ותוס' ורעון לשון עיי"ש. הנוקדך]:

דגה אהוביו ידידו צ'מו צ'די עדי עד, ולכן חזו ונפעלות ד' אשר שם
 צ'הה"ק ונגדל הצ'רת אשר ה" ציניים ההם וצ'ון הזה אשר לא
 קם עוד כוח צ'יט, ונפחדו ירהו אכטי אדונה, איש אל עבר פכיו ילבו
 ונחדה אלקים עליהם, אם ונראשית השנה יוקר השער הולך וגדול ויס
 ליום ועת האסף עד ונחשון וכסליו, ועלה דרך חושפה פעמים על קדר
 השנים, וזה תהא צ'ופה, הנה כרעו וכפלו, ואנחנו קונו ונחעדד, כי צ'די
 צ'מנו צ'חוספת התחזקות האמונה צ'רנות הנצח נק"י ויסוד האמונה,
 לויים ואוכלים נשך כסף נשך אוכל על חד חלה, ואם אנו קיצילים עולם
 הדסק צ'שמה, ואור פני מלך חיים ונאיר עינינו צ'חוספת העבודה לחורה
 ולתעודה, ועתה לנווד היעב ונאחנו, איש את רעהו יעזר, ולאחיו יאור
 יחזק ונחזק צעד עמינו וערי אלקינו, אכן ונכחא ואחון ונחם יחד כולנו
 נקדש שמו יתי להערילו צכל ווקוס כצודו, ונצ'חתי שכיוות עניחנו כן
 ישמחו, וישמחו כל חוקי צו לעולם יכנו, ויעלזו צו יתי אהבי שמו שלום,
 ין על כפיס חקותים, ועל לוח לצי לפיני ונלל, רצות פעמים עשה ד'
 נפלוחיו ונחשצ'תיו אלינו הכי השתא הנחם ירחם יושר ישינה צ'עתה,
 עשה אחס צ'רכי ד' עה לעשות לדי, שאם לא עכשו צ'ענת הנסיון אינתי,
 שהי הנסיון להבי הוא צ'ה לנכותם להטיב צ'אחית שלום, ואנחנו נהי
 ינועיר לעזרי, נזרם ונעם ד' שלום, לחלות עליהם צכל עה ונאור זו תפלה
 יעבי בי יענוף עם העשופים עונו והקשורים עונו אל אלקים ד', שלום
 וצ'רה

אמרים

מכתב ז'

לקוטי

וצרכה ורחמים ויחיים עד עולם, וזא לליון גאולה עולם כי"א :
 הכיז אזהכי נפסס הדור"ש ועוצחס כ"הי ווולפיים לישועתס
 ישועת ד' לעזרו ולהצרך צמונו שלום . כוחצ וחוחס פה עה"ק
מבריא חוצצ"א .
 הספל צאונת **מנחם מענדריך** צהרצ ווי **משה** זל"הס :

דברי הרב מ' אברהם הכהן :

דברי הרצ שי"י איך לריכין חיזוקי, כי הן הן הדצרים הנקנים צקנין
 הסורה והעצודה, ויהגס שי"ט עוד לאלוק וולין, שיטיצו לראוח
בטוב רוא' הטוצה וועין וכו', צכדי לחזק לצס צלהצ השנויווס, הסה
 אונרו חז"ל (שהש"ר פי קול דודי דוסק) פתחו לי כמודס של נחטע וכו' וארצות
 השמים נפתחים לכל חד וחד לפוס שיפורא דילי, וכדרך שיצורא לראוח כן
 יזכו לראוח, וזהו ענין המחקק הדינין וסחגלות הכ"ס וון הכ"סיין סהוא
 חיותו ית' צהקתך פנים וקטנות, וצחגלות לצס אל ד' חחגלה השעעת
 הטוצה עליהס סהוא הנס, דהיינו חחגלות אלקותו ית' צגללות, והורח
 הסיצה וורה ע"ז, להיות כ"ס וי"סיון לירוף אחד, רק סהכסיון צחוספח
 אוחיות להקטין הענין, [ידוע ודי הוודקדקים כי אוחיות יו"ן הווס להקטין
 כוון אישון חגיון, הווסדק] והארכתי צזה, אזל כללל דמילתא, רחוננא נצא
 צעיי דהיינו סלריך להוסוף עהרת הלצ ווסלהס, שאין אדס ווחחמוס ויוון
 ווחס שאינו שלו ודי לחכיננא, והסה צדצרי הרצ שי"י ד' וסוח, כקטן כגדול
 אליו ישועונו, ויקוים צהס אס שווע השוענו וגוי, וצאצצחו ית' הוא יגאלס
 וינשאס כיוני עולם :

צכרי הד"שה וועעחיר צעדס צכל עת, וולפה לחשועת ד' כהרצ

עיין כוחצ וחוחס פה עה"ק **מבריא** חוצצ"א :

אברהם צלא"א חו"ס **אלכסנדר** כ"ץ זל"להס :

מכתב ז'

יהא שלונא רצא לחסוצנו ידילנו כלונן רוח ה"ה הרצבי
 הוופלח סוחיק כצוד וו"ה **יעקב מסמאריין** כ"י ויזח.

ידוע ליי עולם רחיונותי ורציונותי עפ"י פעלה אטריו ויפה זכה צו ווס
 רוצ חלקו וווס כעיס גורלה ידיו רצ לו יהי שלום צחילו, שלום
 צארנונות אלהו עד כי יצא טילה, וווסדעיין אכחמו ח"ל על רוצ שלונכו
 וסלום ישיצחכו, פה עיר עז לנו טעים וסנחים לעשות רלון קויניו . הסס
 שווענו את חפלתו ראינו חחכחו צונכצו אלינו ע"כ זכרונו צא לפנינו
 חויד צכל עת חפלתנו ישוע אל ויענכו אונן, גס שס צארה גדול החחונותו
 צכל עת ועוסה, ועחס אס סכרו וועט לעת הלוך כפי הסכים יצה צעלנו
 צלי

לקוטי מכתב ו' אמרים יג

צלי טום סאלות חכסי, אזל על עיקר צקטתו עצור צניסי, כי אחרי רואנו גדול תפלתו והסתעטותו לפנינו, וטענותיו העלויות סהיל לחכליה עסק הוולאכה, צטת פניס כסחנו, כי תחת חלקיס אחי היו סי דצר הסס ציד הצעל טס ויגזור אוור ויקסי, אחד סי, ווהקדוונים לא קס כוואה ואחריו על עפר ווי יקוסי, הסס טכנוס גדולי לדיקיס צדורנו פה להס וידצרו אח אטר יצטו, לא כן אחי עודי, אזל אגיד לך את האות את הרטוס ככתצ אות, והנה היא, סהרי אחי עוסק צוולאכתך צכל לצ ונפט צלאסי, ופרכסך כחוכה לך לטי דעתך ואלטרכוחד צלאסי, איכ ויה איכפת לך אס חרגיל אי"ע לפתות את לצך סיהי העסק לש"ט ג"כ, וצלצד סלא יסי סוא וטפלו, אדרצה הלש"ט יסי עיקר ואות ופרכסך תהי עפילה, אס חרגיל אי"ע יכול חוכל צודאי, צכדי סהסי ון החוכין דאורייתא צאנות, טכסאי לעלני ויה אחי אזל אתה ויתר לך להאויין סאחכו לדיקיס ועוסקיס צהורה וצצודה תחה עפר הטוים, ואחרי כל האות סלצך יהנה לש"ט צאנות, ואחכו עכדי די צאנות, ואס אף גס זאת אנות סאין טוס אפשרות עוסי צל צניסי, צודאי יהיו לך צניסי, כוואור רז"ל (אצות פיה ונכ"א) כל הוחכה את הדציס אין טעא צא על ידו, כדי סלא יהא הוא צג"ע ורצו צגיהס, וכ"ט וקיו לחוכין דאורייתא צאנות, סצודאי נעטה נפט אי עם הצעל חורה, והחוכין בקראיס רגלים, כוואור צוה"ק ע"פ (צראשית לי"ג ליו) ויגע צכף ירכו אליו אינון חוכין דאורייתא, וא"כ איך אפשרות הענין סהסי הנפט צג"ע ואחד וואצרי דהיינו חרגלים צגיהס ס"ה וא"כ ודאי סה"י יפקוד אחכס לצניסי וד"ל. ועתה צאחי להזכירו כידון וענודות של אהצנו ידינו וחתיק חרצני הוופלא סד"ר עוהרא"ז כ"י וכ"י, וגס אחכנו חפלים וואוד צחזקה יסיצתו אחכו והכני דורט עוצתו הווידי, וססיצתי לו גוולו, וווצטחני חוסי, פעלו, והנה צכדי לחזק ולחאץ לצו צגצרות צעה עסיית וולאכחו וולאכה טוים, וווצטחני סאינו ון הלוך, אחרי ידיעתנו עולס עסקו צאוונה עד הנה להחזיק יסיצתנו והקריס למונועתינו, ואס קטן הוא צעיינד גדול הוא אללכו, הן חקוק הוא על כפיס, לחכו חויד יהנו ועיניו ולהעתיר אל די צעדו וצעד ציחו סיצו לצרע קייס, ואחרי סיקדיט את נפטו וגופו צאנות לבוים, להיזח ון החוכין דאורייתא צאך סהייס וווצטחני צחי סהייס סיחיהו וויוניסי, ויוסף לו תח כוחו סצעתסי, ריזכה לצני סי וחוכי כיווי טוים, וצא לליון גואל וירושלים. און :

כוחו וחוחס פה עיר הקדושה **טבריא** הוציא :
 הספל צאנות **מנחם מענדיל** צהרצ וויה **משה** זל"להה :

דברי הרב מ' אברהם חבון :

הגם סלא סי ון הלוך להאריך, רק לצוה עסי"ח על דצרי חרצ סי סדצרו צינינו וענין הלו קודס כתיצתו האגרת הלוו אעפ"כ לא הניחוסי

פניחוני נפשי ורוחי להתאפק ולהודיעו האנה לאנחה שאהבה המקורחה
 אשר יראה רונע"ל 37377 כ"י אינה מושגת ונהודך הכחז אחת עני
 אלף מוח אשר עם ל37377 עמו ואעפ"כ תוכחה הנוגלת טובה עומה לי על ט"ק :
 77 דע"ה ונלז וכפש מואהנהו השמורה לכלל צקשרי עבותות
 לעורר רחמים עליו ברלונו ובאות נפשה אי"כ כל הימים :
אברהם בלח"א מו"ה **אלבסנדר** כ"ץ ז"לה :

מכתב ח'

שמעו אלינו רודפי דקן עקשני אנה ואנוכה, ה' הוא היודע ישראל
 הוא ידע כי לא צועל עלה וון הארץ בצרה דין רצח ויקירא
 הירא ה' ורצים, נוחות ל"י לכקוע חלילה לי מדי, הלל זה הליש ירא את
 ה', ובחלחו החעפ"ר עידן ועידנין, כי וחקו לו רגבי נחלי, ורלה את הצנים
 ואת עפרה יחונן מכל ועדני ונלך והיכלי עונג, ואחזי יצט עה"ח ועל העצודה
 צעה"ק לפח"ו צצ"א, בלחם לר ופת חריצה מע"ש לע"ש, ולא הלך כפעם
 צפעס לחוף, ומה גם להחזיק צדך רחוקה עובר ארמות ימים, כאונן עלי
 אצח טעשמים וכל ישראל עדים הם, שחם לא מדלגה מדבר פקוח נפשות
 ציחו ועפלי דחלי צ"י, ומחמת יקר השער הכל השחא, ושי צלורת עזה על
 חד וואה דטערנין, ועד נקום השיג ידינו עזרכו ללח כח, אפס כי אז הולך
 וגדול יוקר השערי, ה' יפקוד את עונו ללחם, והנרחם ירחם, ומלצד רצח
 אכחותיו להשלונוי נטויו כי רצים הם וישראל, עד שגערו צו חזיריו בלחמם
 מודע התנשא אל קהל ה' העמוד בחלרות ה', כי כל העדה כולם נדלי דלות
 הארץ, קום קרא אל אחיך יושיעוק, וכי ח"ו אצד חסיד וון הארץ, עתה ה"י
 אך ילוא ילא צאשר ינלא קרובה ישועתו לצוא אל ציחוי ולא הרחק כדוד
 ימים רצים בלא עת ללצור לצור ונעתי, חלילה חלילה, עין לו רחמה ותעילתו
 עדות ה' כחנכה אשר ונע וצוא צדעיים, והושיעה ידו לו כי אם להחיות
 נפשו וכפש ציחו צאה"ק, צברוע פרעון חוצותיו מיונים, טוע ישראל אתם
 קרובים היום ונצטרכם אל העליונו עיניכם, וני הליש החפץ חיים וחי
 אחיכם עומס. ה"ה הרצני מופלג צחורה ויראח ה' לחיים הוחיק מו"ה
אדרן צנו"ה **יצחק** חתן הנחה לדיק חנוים ה"י ונפורסם דזכותיו מ"י
עזריאל ע"ה. לנוען השס, ולנוען חיצת הארץ, וכבוד חוהמה הן לדיק
 צארץ ישולם מלעת השלונוי כפל לפי הכבוד וערך הולטערך. וכסף נלא יתנו
 לו. ולהיות צושתו מרובה כי לא נוסה צאלה ויואל ללכת. לכן לחם פתחו
 לו שערי דק. וני חכם ויצן את זאת כי דורוכה הוא דירון קובה. לזכותו
 ולהחיותו להטיצו באחריותו. וגם אכחנו וחלים פני כדצי ועלינו לצדק ולהיחזיר
 צסם כל עזריו ותווכי נפשו. אונת ונשנים השליך ה' הפארת ונלה זו הצאה
 לידס אל ימנילוכה. ונחור יונהנה לו מוחר ונתן אדם יחסיצו לו כי רצ
 חילו. ופועל אדם ישולם לו. עד כי יצא שילה. גם מהודעין אכחנו
 כאונן

לקוטי מכתב ט' אמריים יד

כאנון הוא עלינו לחשב צאשר ינלא עזרחינו. לפן ידעי כאלכנה צכל האוקוס אשך יזפיך את שונו יצוא אלינו צשלימות צצוב די את שצות סכיו כעימות . ודי יסיב את שצות ליון והוא יכפגנו עלמות :

הכ"ד הנועתירים ונחכירים צסס כל ישראל פה עה"ק עצריא תוצב"א :

השפל צמות **מנחם מענדליק** צהרב ונוה"ר **משך** זלס"ה . וכלוס **אברהם** צל"א וו"ה **אלכסנדר** כ"ץ זלס"ה :

מכתב ט'

בע"הות הדיש כס"ו ה"תקצ"ו דפ"ק פעה"ק טבריא תובב"א :

קור דברי אלקים חיים . ואור פני ונלך חיים . לכצוד אנשי חיל יר"י אלקים חיים . הדצקים ד"י אלקים חיים . צנר מורה ותורה אור ודך חיים . רודפי לדקה וחסד יונלאו חיים . לכרות צעוז די צארץ החיים . ה"ה אהובינו כנפסנו . ידידי די וסונדה לצנו . הנחונדים להשכיל אנשי לצב אנשי אמת . ראשי אלפי ישראל הנה . כגידים ידידים . כדיצים חציבים . האופלאים ונופלגים . פג אלקים ולא תורה . ונורת די צרה . כל קנן ישראל . אנשי שלונונו הוהיקין ואנשי נעשה דנדינת דוקיא וסנווכה שלה צפולכיא יע"א . אתה די חשומס . וכלנה רלון העערס . קרנס תרוס צכצוד וגדולה . והיו רק למעלה . עד כי יצא טילה :

א"ש

וגודל יידות התקשרות כפשוטו צעולם אהצחס צנווקרי עצותות וסולטים, גם תנוול גם שלשום גם ולא ונוסיף והולך הוא, יום ליום יציע כועין הכובע וואקור חיים וחסד עשו אחנה לזאת פקידחס סונרה רוחנו רוח חן וול האלקים, צעצוד חצרכס כפסנה צרכה די ונלאה כל עוז ארץ ושמים, אורץ ימים ושנות חיים, ואנחנו צסס די אלקים חכירס תמיד, ונועתירים עצורס צכל עה ונלא תפלחנו לדי עה רלון, אלקים צרוד חסדו יעכנו וסר קדשו קלה, לנוען ישכילו ולנוען ילנדו ולנוען יצבו יויהס ויוני צניהס, ויראו צצוב ירושלים כל יוני חיהס, ויראו צבים לצניהס, שלום על ישראל . **עתה** יחצטרו ידינו, ורצ עוז וחסד די עלינו, הוא חיינו ורוב שלונונו וכל סיעה ונחננוכה ח"ס וציהו שלום, ורצ שלום צבינו לנוודי די, ויראתו על פניהס כפני אלקים יר"ו קלה . **ויתבשרו** אהובינו ונרצ שלום ציאת אהובנו יידנו ה"ה הרצבי הנופלג וסריף וו"ה **שלמה זלמן הבהן שד"ר**, והעולים אתו הנה צצוד אהובינו ידידנו הנופלגים והוהיקין וו"ה **צבי הירש** וק"י וויטעפסק וו"ה **גרשון** סוחט כ"י הכל שלום צגומס ונומוסי, ועה צואס צחלי ונחשוון דהאי שח"א, ועל ידס הגיענו כל

כל כסף התרומה עצומה ושאר הכסף ליחידים, כזכרה ד' אשר נתנו ליד
 אהובנו ידידנו עזר ד' ועזר ישראל ונאמן ציהם הרבני מופלא צחורה ויראה
 הוהתיק וז"ה **יעקב מסמאריין** כ"י, כספיהם צושקלם השיבו אלינו וכל
 מוכציהם צעקקם, וכל אכ"ש נפסם צשאלהם כרלון איש ואיש הן הראו ד'
 ודקצנוהו כושפטו, ועוד נדרש לנו צבל עת ונלא כיד ד' הטובה עלינו
 והנה לצורה עינינו אח מוכצתם שומא לצנו אף הגילו נפשו צצלונום הטוב
 וצרכהם קלה, וליהודים היתה אורה ושומחה, והיה השומחה גדולה לחלקים
 צמדוח ד' היא מועסה, ויעזרם ד' ויפלטם, פלע לנוו מאף עוים הורד חלקים
 חלקינו יכונם עד עולם קלה, וכל עלמותינו האמנה ד' צרכם טהרם
 רחום דקתך חמיד גומלם כל טוב קלה :

והנה ידידנו הנותן והנה לצדו לריך להודיעם גודל חקדם אשר עשו
 לחנו צושלוח ידם ציוים ההם, להלינו ניד ד' אשר הוי צעויה
 צעה"ק לפחיו צ"צ, וכל הארלות האלה קציוותינו הרחוקים והקרובים סמוך
 וכראה צצב כצד מאודי, והנה פה עה"ק לא פגע ולא נגע צעין ד' ומחלהו
 עלינו ועל יתר אחינו שהמה על פני השדה ועעה"ק לפחיו כדי להסקיק
 לרכם כאשר עשינו, ישחצח שמו יחי ונלט הוא צחכנוהו אח העיר לועין
 שאריה ישראל, כי יש מאנשי שלונו אשר נאלו עונו פעה"ק אשר הלכו
 לחוום מלפה לכאף, המול צואם ולמחר החל הנקב צסי, ויש ווהם אשר צרחו
 לעיניהם ולכפרים קציוותם, וישא ד' לכל המוקוס ולא הי שם נקף, גם צבפר
 פקיעין לא הי נקף, והנה צחקדי ד' הגדולים ורחמי המרובים צעה"ק מאנשי
 שלונו איש לא נעדר, מלצד המנוח וז"ה **דוד** נקי **דובראוונע** ז"ל, ומוך
 מונו שלום כל אכשי שלונו הם וכשיהם וצניהם, אצל ההולאות רצו כנו
 רצו לאין נקפר בני ישראל צהולנום כ"פ השדה לכלכלם לחם ומחן ומלעה
 וזולצושים, כי ערווים הלכו רק אח נפסם הילו כדרך הצורחים לקכנה
 נפשוה, ונרציו ההולאה ופיוור הנוון חין לפרט, ונעש כאשר חין כסף
 נחצב למאוונה, כידוע צעבין זה ולזאה כלכדנו צחוצות עלוונה ורציה קלוה
 לשליש וגוונלה וכיתן להלילם צנפסם, ומגודל נגישה החיצות ונדלי לדיה שהיי
 קודם הגעת הועות חין לצאה, אצל צרוך שהמינו וקיינונו והגיענו ציוים
 ההם אח כל זה צהתופה ע"י שד"ר ח"ל, צרוכי אחם לדי, ואשריכם יפה
 ציחה, חזכו והמיו והראו והירשו טובה וצרכה לנצורה שלום :

עתה אצטרה צטורה וון הטוב ההוא אשר הטיב ד' עמדי צצבין ציחי
 ונוקדש ונעט צחובו ציה הצככה הדור הוא, תחתיים שתיים
 וצלישים ציחי ציה צבלי, מוכן לצצה על אופן קדר הלערכות חמיד, צסם
 ד' גדול ומסולל מאודי, אח אמנם רצו עלמותי, צדי צטחתי אל יעוצני
 כלל . **והנה** אהובינו ידידנו פקוד פקדנו אח העשוי לכס ולכל אחיכם
 צצמדיתה ומגרעות כיתן לצחיהם וון שומיי, הנה עינינו אל ד' כי הוא
 מנצחם, יושיעם והיי ד' מנצחם, אצל חלהי ואירא מאוד ונילר לי על
 לערא

לערא דגופא ונפשא, אך אונס לערא דגופא עדיפא להו הכלעקסא הצאה. אלי אונס אנכי ידעתי את ונכאזס, כי הקהרת פניהם עתה צם מהציע אל חלקים לדעת את ד' בכל דרכיהם, כי הוא הנותן כח כל דבר ומחייבו ומקיימו כאשר צראו צרכיהו ומחדש בכל יום תמיד וגו'. וכאשר חמלת הצריאה צרכיהו כן עתה ומקיימה צרכיהו וכל זמן קיומה הרי הוא כאלו צוראה ומחדשה בכל רגע, שאלולי רצונו יתי' היחס כלל היחס, ורצונו יתי' הוא הנחיי' את הכל, ולית אתר פנוי ונחיי' קוצב את הכל וצחוק הכל מוולא את הכל, ועלם כל דבר, אפי' בגופים עצים וחומרים מורכבים, כי אין עום הוי' לחומר רק מן הטורה המליירת לזרחו, ובהפדר הטורה אפק ותוהו נחשב לו, הרי שהצויה' הוא הנוקיים, והכל על נדוחיו יתי' אשר גילה לחכלית צריאה ועלוות על ידו, כמאמר (תלים פ"ט ג') עולם חסד יצנה, ועי' הנודות ונתנהג הכל והן הכה סיות כל דבר, ואין וליאות צעולם חוץ וזהו נודות, שכן חג"ת, אהנה נפשי המסד, ויראה נפשי הגצורה, ורחמים נפשי התפארת, ובהתגלות ובהשעצות הג' נודות יתח, נקראות כלמן והודיות והתקשרות וגו' כידוע, וחו (ומסלי ג' ו') בכל דרכיך דעהו ומאמר (קוטה י"ד א') הדבק צמודותיו, שיתן האדם אל לצו כל פועל ותנועה ראוי וטויעה ומשקפה ודיבור דחתי לדי' מאליו ודה שתי' יחצונן עכ"פ כלל ד' זה שהרי צלעדו אילו וידבק צאוחה ודה אליו יתי' דרך נשלי, כשתצוה לו אילו אהנה, שלא לזאוב אוחו המועה, כי"א להצין שמיות הפנימי אהב אוחו המומר ומליירו ע"ד אהנה, לכן ידבק עלונו צאהצחו אל סיות הפנימי שתזכו שהוא אליו יתי' הנחיי' את הכל, אם אונס הוא יתי' א"ס כי גצוה ועל גצוה שוונה, אבל נכחני ומשיגים תחלה רק הנודות, והנה כשירגיל אדם עלונו בכל דרכיו והרגשיו ותשמיטיו ומאורעותיו להצונן ולדבקה צו יתי' צאופן זה, הנה יט צטחו זה להיותו למעלה מן העצב והצריאה, ולעשות השתנות צעולם כרצונו והוא מושל צעולם, כמאמר (ש"צ כ"ג ג') לדיק מושל יראת חלקים, וכ"ש וקיו נוצלתי אפטרות מושלת הקליפה עליו, כי אחרי שאינו אהב את המומר שהוא הקליפה, הרי אינו מוקבל הענוג ומורה, ואינו ככע לפני' הדבקה היא ככעפת לפניו, שהרי צודת הגצורה ומחבר על המומר, וכן בכל הנודות, ועי"ד כלל אפשר להצין, כשאדם אהב איהו דבר הרי ומשצחו צאהצחו שוכנת צחוק הדבר ההוא והרי הוא ומקיעו למשצחתו, והמומר ההוא נקרא מוסך ומדלי, וא"א לו לדבקה צו יתי' נפשי הקף ומשצחתו צאוחו המומרות שוכנת צו, והיא מוצלתי, ומש"כ בשמרגיל עלונו את נדוחיו שלא להשתמש צמומרות כלל, הרי שאינו דבוק לחוונה, כי"א צמיות המנהיג אוחו המומר שהוא שונו יתי'. מאלא שאינו מולבש ויושב כלל צמומרי העולמות, כי"א חוץ ונהה, ואין העולם ומקומו, אבל הוא ומקומו קל עולם, שהרי הוא דבוק צמיות העולם הכותן ומקום וליוז לעולם, לכן אפשרי להיות מושל צעולם, והנה אגידם לכם, ומדי דברי זכור אזכור לכם תורת קצת זה פי ויגש וכי [ועי' צפ' פרי

דקושי

מכתב פי

אמרים

פרי הארץ פי יוגט ונתחלה ועד סוף, ואח"כ סייד זה]. **פלרא** דעניחא, אסובינו ידידיו עיקרא אקושערא קאי, להתרחק עלנאס כולל עין ומוקוס הגויס, אל הלך בדרכך אחס ונע רגלך ונתיבחסו, כי הוא עיקרא ושרשא קנא דעוהא, ונעור עיני חכמים ונאלף קלף צגדים, אלל ואלד הסכרה צעין נוינו קלה חסו ג"כ עפ"י הסכה שיתן אלזו הדצרים הנ"ל אל לבו ויזכר ונסתכלות ונלחכול עוהס, שכן דכ"י של יל"ר היום חנור עשה כך ולחור חנור עשה כך, ונענ ונענ כנאנור דרך הללה ע"פ (חליס ל"ז י"י) ועוד ונענ ואין רעע, שאין מחזיק קוס דבר עצירה לרעע, ונסיס הש"ס (בצה ק"ה ז') עד קאנור לו עצוד ע"י, הנה צחלמה ההקצרות אליסם עובר על (דצרים ז' צ') לא חכמו וארז"ל (ע"ז ב' א') דהיינו לא חתן להס חן, וכבר ישרו צעיניו דרכיסו, ואח"כ חוכל ונפחס, ונפחס לנרוב ייכס, ונייכס לנרוב צנחיסס, וצנחיסס חיו ונשוס ד"ח, ופקר עפי, כי ונגודל הקליפה שיושך עליו יס"י טח עיניו ונראה ד' האונה, גסרי הוהרה לו, וחנור רז"ל (ינוח פ"ו צ') שנעטיה לו כהימה, ונסיפך להיפך שס חור לחושך וחושך לחור, כידוע אנויחיהו דצרים הנ"ל וידוע ונחנרס (ע"ז י"ע צ') ע"פ ועלשו לא יכל שאפילו שיחה חולין של ה"ח ישראלים לריכיס ליעוד וגדול ווכל חכמות החילוכיות לנוי טעיניו פקוחות על כל דרכיה, ונסיפך כקנוח צחוד ונעיניו אפי על סוג א' של רצוהינו ז"ל, יכסו ד' רק צצגעון וצנרוף, כל ירח צעיניו וצחזיוו כל ישנע וצלצבו לא יצן ולא יחזין זחא הסורה, ודונה צעיניו ככל החוקות חיו. לזחא יזרה נאלד להכציד על עלנאס עול חורה ועבודה ויה דאפשר ציחר שחא וציהר נח ונעלונות לאלקים, ונה דאפשר ירסיקו ונפחס ציה גוייס יסח ד', ועיניסם צנניס חלפינה, וסוקררס אל ירונו ננו סלס חונן :

דצרי הנודר צחוכמה ונגולה וזהבה ונקותרה לכל ח"ח צחונה וצלצב שלס, ונעחיר צעד נפסס וגופס וצניסם וצני צניהס חניוד כל היום לרצוה, כוחו וחחס עשה"ק **מבריא** חוצצ"ח . השפל צחונה **מנחם מענדל** צהרצ וני"ה **משך** זל"ילהס :

דברי הרב דק"ק קאריסקא :

דבר ד' טלוס לה"ה ידידיו וידיי"י ה"י, והכה ד"ח נייס שאין להס סוף, וכל הדצרים יגעיס, כי צנז"ה שונעו סרצה ולנורו צספרי קודש הונלח"ס ונדצרי אלקיס ח"יס, אלל נוי יתן שיקד"ינו עשיי לטמייעה, וכבר חנז"ל (לצוה ס"ג ז"ע וצ"ז) נוי שחלנחו ונרצה וננעשו רכוי, ולדעתי נוי ספריתו צו יכלח ד' צדק ונחוסס ח"ח טריצו הסכמה על סונעס סגס, ולא צה צח"ר ד', ועיקר ישורש סכל שיתן ע"נו ונצו לנצ"ר חוד ונלצרי אלקיס חייס חלצר ישנע, וישקרו צנפנורים ש"סי חקוק ונפור צלצו כנו צח"ר נייס חייס וחלח"ס ונרצייס ונעלנאס ונדכ"ל. ונחנזת זס יס"י ונענפס ועולס נודל"י, חחר נודל"י, וידה לדי חלצר ועלשו

מז **אמרים** **מכתב י'** **דקושי**

יעלסו לגרש הסוחריות מעט מעט חסו ונאמר רז"ל (חגיגה י"ג א') צנופלא ונוך סהור ופלא ונוך צעלמוך סחינו נוסד צלצך רק ונשעניעה אל סלדוס. וסנה צענין ז"ה הנועשה רצ להס כבוד ידידיו ידיד די אור יקר כק"ש נו"ה **שניאור זרמן** כ"י שליט"א, ונלא כבוד די צרות חכונה וצינה ודעה את די להרות להס הדקי, כי צטמונו צחקדי די יתי טיפתח להס את אולרו הטוב ציראת די, וסנה וכתצ קודש נור ישראל כבוד הרצ טיחי הפליח לדבר ולהצדיל צין קודש ישראל קבולחו לצין העמים ונווסיהם, אל לא טילכו בצדלות ופלאות, כי אם כל א' לפוס טיעורח לילי ודצרו אלס דצרי אלקי חיים וליצי" ונוספיקי לנוחוס צחוקי הגוים ונווסיסם טיחי כחפס וחסו כחטצי וצוחה יצואו אל הקודש ונשס י"נה את סברכה ויטלס וינשאס כל יוני עולם, בעזר די אל עולם, לכן וטכתי ידי ונלוסויף על דצרי קדשו עדי, וכל וצטחי דדי יאיר נרס ויגיה חשכס, צו ירולו ולא ייגעו, ילכו ולא ייעפי וקווי די יחליפו כח יעלו אצר ככסריס, ואני הנני להעסיר צעדם עד ענווד סכחן לאוריס, לצ טהור יצרה להס די ורוח ככון יחדש צקרצס קרצ חיס ולצ ענוקי, והנוס ינלאונו וצא לליון גואל צנאס ציוניו :

דצרי הנועהיר צעלס .

אבריהם צן לא"ו נו"ה **אלכסנדר** כ"ץ ז"ה :

מכתב י'

אגרת השנית דברי שלום ואמת לקיים :

דמען הסלום לאחינו חכמי לצצינו, ואסנת חצרים, רגע אדבר להודיעס גדל הסלום לכל הקרוב אלינו וקרבת חלקים יחפון, ויי ה"ש חספן חיים ארוצ יוניס ונדח חכמיס, הן יראת די ה"ח חכום להקטין עלמו לפני חצירו, כי וואן דליוו זעיר חיוו רצ, וואן דליוו רצ חיוו זעיר, סנה סי"ד הוא הקטן טצלותיות וורס על חכונה הנוטפיעה לכל הוודות, והחכונה חמי וגוי, כנוצור צסי חמד לאצרהס צסוקת כ"ה, ח"ך סיגייל החדס ח"ע צידת החכונה העליונה לתועלת חצרים ע"ט, וכנוצור צקפר יעב"ץ וסאר ספרים הקי טכל עיקר אהבת חצרים יוחר וכל הווקריס, כאסר יקסר ח"ט אל רעסו צהגיד לו את כל לצו עלת סי"ר אסר צקרצו, סנה סדיצור צעלמו פיעל ישועות, ונשס יפד ה"ה, ונלצד כי טובים חקנים, אסר חשי יקיוו צעלת די ה"ח הקום, וסנה צאחדות נכללה ונ"ית (ויקרא י"ט י"ח) ואסנת לרעך כנוך, ונאמר חז"ל (טבת ל"ח א') ונה דעלך סני לתצרך לא העצדי, ומן הוודות טסחורי נכתי צה"ט מונס וסולך (אצות פ"ו נו"ו) וודות סנק"ה עיי חכריס, כנוצור טס צלקודק חצרים וצפלוט סחלונידים כ"ו, ס"עכ"ר ח"ט וקומו כ"ו ארוצ את סצרות כ"ו, ארוצ את סחוכות כ"ו, ולצ ונ"ס לצו כ"ו נוסח צעול יעס חצירו ופריעו לךך ארות ונענידו על הארות ונענידו על סגלום, וארז"ל

מכתב " לקוטי אמרים

וארז"ל (ספר צדקות פ"ג) אם אין שלום אין כלום, כלל דוילתא זעיקרא וטרשא דכולא אורז"ל (סוף עוקלין) לא מלא הקצ"ה כלי מחזיק צרכה לישראל אלא השלום ואחדות. איש אל אחיו ידבקו דצדיקות קנפטי, וחדצק כפסם כליש אי חזרים ונקטיצים לקול ד', איש אח רעסו יעזרו להחזיק צמעו יעשה שלום, די עוז לעמו יתן די יצרך אחס צלום, ואני תפלתי לדי עת רלון, אלקיס ברז מסדו יענכו צאנח ושלום :

דברי הוועה"ר פעה"ק **מברי"א** חוצצ"א .

הספד צאנח **מנחם מענדל** זל"ת הרב מו"ה **משח** זל"תה :

דברי הרב מ' אברהם הבון :

ולאהבת השלום אשר הוא יסוד נוסד, עיקרא וטרשא דכולא צ"י מייכי לא הזוע, אמרתי יש לפזר ונסקף עוד על ונכתב קודש אור צהיר הרב שיי"ל לחו"ט, הנה כל ספרי קודש מלאים צענין חכמת הלירוף אור אי עם בולן, וכולן עם אי וצלוטי אוחיות החורה כצראו כל העולמות וכל הצרואים, והוא הגורם שאין לדיק דוונה למציוו כו", ולכן ארז"ל (צרכות כ"ח ע"ח) שאין פרלופי אדם דוונין ז"ל, ונחונת סיניו שרשיהם ואורותיהם הוואירים אל עבר פניסה, וכולם לורך גבוה הסי, אם אונם וקראו נולא (ווסלי י" ביה) הוא ולדיק יסוד עולם, וכן ארז"ל (צ"ר פי י"ג) צהצראם בצצרהס, וכן אור רשצ"י ( ) אכא קיונכא צעלונא ואונר ג"כ (סוכה מ"ג ע"ג) אם שנים הם אחי וצני הס, ואם אחד הוא אחי הוא, הרי קדי לעולי, צלדיק אחד, הנה אמיתה הענין הוא ודאי, כי האדם עולם קטן הכלול וכל העולמות, ואפשרי להיות יסוד כל העולמות, ואינו דוונה לנלך צ"ד סלריך צני"א הרצה לנולאכה אחת, צרם הענין הוא, כי עיקר שרשויה הוא מליקוף אי הגובר צמדה אי עיקרית, כמאמר ז"ל (אצות פ"ג ו"ח) הוא ה"י וונה שצמן של חכוני וכו' ואחריי נגרות כל הוודות ונשחלשלות הכלולות צו, שהרי כלול הוא מן הכל, וכל מדה כלולה היא מן הכל, אצל אינה דוונה עליית מדה העיקרית וטרשית ליהר הוודות שנגרות אחריי שאינן כ"א דרך אגב וגררא, כידוע ונענין מסד טצגצורה, וכן צכל הוודות, אשר לכן כל הנשונה חסלל ית, כולם שוים לטויה, אשר לכצדו צראם על הלרופים הכ"ל, הנה עיקרו של זה אינו עיקרו של זה, וכל אחד עולה צעיקר שרשויה, וכל הוודות נגרות אחריהם, לכן לא אח אשר יראה האדם לעינים לדיק אחד הגובר, מאוד לעצולת צוראו ית' והמדה הגוברת צו היא נללח על ונללח צית די צמדה הכלחון שהיא עיקר שרשויה, ונפני היות מדה זו יותר החמונה ונגלית לכן כראה לעין כלי, ואפשר להיות אחד גדול ומנון שאין כיכר כ"כ ונפני היות מדה העיקרית וטרשית וקחר הוודות מדה דלחכקייא יותר, לכן אין כראה לעין, והנה כל אחד מעלה יתר מדותיו אגב גררא -

וידן אח"ל (שצעות ל"ט אי) ישכא ערצ"י זה צזה, ונעורצים צלוסן זה, שכ"א כלול

כלול נחצירו, וכל אי יכול להעלות את חצירו כשהם נוקשרים באויות
 אל המדה תגזרה זו שהיא שרשו העיקרית שמונח לוקח ונלכופי אותיות
 כנז, חבל אינו יכול להחמלה על ידו כי"א בהקטין עלונו לפניהו כי יש
 צבל אחד ונה שאין בחצירו, ואפי' אם אי גדול נחצירו יש נדה אחת
 שהשני גדול היענו צה, ובהקטין עלונו לפני חצירו אפשרות הדבר שישכחו
 חצירו להעלותו אל הטוב ההוא העיקרי אשר תשיג ידו, כידוע שהנוקבל
 לריך להיות קטן ונן הנושפיע, והו ונאוורס הקדוש ונאן דאיו זעיר איו
 רב, כי יש לו חלקו ושקטו גם ונהטוב ההוא של חצירו שנועלה לנאן
 דאיו רב וכו', וניילח ונזנ ונאן דאיו זעיר שנוקטין עלונו לפני חצירו
 וכן חצירו לפניו אז נדברו יראי ד' איש אל רעהו ויקשצ ד' ישנוע אליהם
 ויעם מהר קדשו קלה צרכה רחמים חיים ושלום, וגדול השלום שאין
 כל אונס ולשון יכולים לשלוט צוקוס השלום האויתי :

דברי הנועחיר עזרם צלב וכפש

אברהם בן לא"ח נו"ה **אלכסנדר כ"ץ** זל"ה :

מכתב י"א

בעז"ה פה עה"ק טבריא טובב"א שבט התקמ"ז רפ"ק :

קוד דברי אלהים חיים ושלום על ישראל, אנשי קודש ישראל ואנשי
 שלווי אמוני ישראל, אנשי חיל יראי אלהים צישראל, אנשי מקד
 ורחמים ונרבים לרכי ישראל, הלא הנה ראשי אלופי ישראל, אנשי רועי
 ישראל, ראשי ונכהיגי ובגידי וכדיצי שרי וטורי הארץ צבל בגול ישראל :
קוד ונהיכל ד' הנה מנחת ישראל, אולך כחונד צנוס חכני ישראל,
 הכחונדים להשכיל שכל טוב צישראל, ויקינו עדות ציעקצ ותורה
 בוו צישראל, הנואירים כר ונלה ותורה אור צישראל, הלא הנה וורי
 הוראות צישראל :

קוד גדול השלום ורב ורס קרן ישראל, גוצה וגאון ישראל, נשא את
 ראש צני ישראל, כור הקידש עטרת תפארת ישראל, אז צית דינא
 ודיינא כל שער שופטי ישראל, הלא הנה הרצנים ונאורות הגדולים לננושלת
 כל קהל עדת ישראל :

קוד ד' צהדר פעלם ולקחס לקח פורוס צישראל, ונלדיקי הרצים
 ככוכבים נקספר צני ישראל, זורעי לדקות ונלויחי ישועות צישראל,
 הלא הנה גצאי לדקות ארץ ישראל, ואחריהם כל איש ישראל, עם כושע
 ד' ילקו ויהללו כל זרע ישראל, דוודינות קארדאן של רוסיא ופולניא יע"א :
הקוד צטרם כל ראשון לצרך את ישראל, צרכה הסמוכה לחצרה
 צרכה החורה וצרכה הנוזן וצרכה הנחין, ואחריה יסי' ונן,
 צס יצורך ישראל, וצא לנין גואל. וסנוך לגאולה תפלה נאלל אנחיו

ויעזרם, ואלה שדי ויצרכם צחן וכבוד יתנם ד' לעיני העושים, לא יונכע עוזם להולכים בחנוים, על נדבות לבם וכשרון ונעשים הנעניינים, לחזק מושבות הארץ ולדריי עליי ברחמיים, וכן נצרך אוחס בכל עת תמיד תוקד על לוח לבנו לא תכזה גמלתן של ישראל :

קוד ויסי רבים לא יוכלו לכבות את האהבה ישראל, עד שתחשוץ להעתיק עצורם בכל פרטת העיצור ככף פני ד' אלקיים חלקינו יצרכם יאר פניו אחס קלה, יצרך ד' את חילם ופועל ידם ירלה לאלקים קלה, לראות עוובה בכל עולם תחת השונט, וקספר חייהם אשר נחן להם האלקים מענה בצעומת לבם להחכדו, והנה על נדיות יקונו, ובלדקתם ירומו קלה, לדי הישועה ועלינו צרכתם קלה, כעוז צעיני ד' לצרך את ישראל :

קוד ונצטר שלום ונשועת ישועת ישראל, ונרצ שלוונו צעהשיי, ויחר אחינו הנעודים אל ד' על אדוות הקודש לאורך ימים ושנות חיים ושלוט ועשה ועד עולם, ורצ שלום ביאת **ישד"ר** ה"ה אהובנו המופלג וטובן הוותיק ונאמן כ"ש ניי **שרמה זרמן הדבדן** צחלי מודש נרחשוון, עט כל כסף התרונה אשר הריס ונחוך העדה כולם קדושים וצחובס ד' בצחצח ד' אוחס רלה הקצ"ה לזכותם, וצחולתו עלינו להמיותנו, כי לולא נצרתה לנו כמעט שחה לעפר נפשונו, ונגדל התלחה אשר נוללתנו בצחות היינים, כאשר נשוע צקול גדול ולא יסף בואת צישראל :

קוד תרועת עונו ישראל ברחמיים ותחנונים לעיני כל ישראל, רוע התרועעה הארץ פור התפוררה, לעקת שצר על שצר עוררה, בצצור לנו מעה לחס, ויקר השערים קפו שנה על שנה כנושלות שנים, כי ניי יודע אס לעה כואת שעדין לה ירדו גשוני צרכה ותרעב הולך וחזק מואשתקד, הנה עוד עודנו, בצחוקתו, ויונה ד' וישקוד עקת שצר על שצר בני ישראל, ד' יגדור את פרלת בני ישראל :

קוד שאון ונערי ישראל, קול המולה כקול ויסי רבים פרך רמז אחיו וניי ונלרים ועד הנה, יד ד' הויי צדצ כצד מואוד בכל האללות, כי נוכה נוהלכת היא, ותהלך אש בצרץ החיים בכל הכפרים והעיינות אשר סציותינו קווד ונלחה, רק פה עה"ק לא היי נגף, ואנחנו עזרנו צסס ד', וכלכה רלון העערכנו חסד ורחמיים, כי הנה העיר צהוד כל סציותינו, ונגע לא יקרב צהלנו, כי פסח ד' על צחינו, ואוחנו הליל צחולתו עלינו, ולעוובה אחינו וייסציי עה"ק לפת"ו צ"צ צכדי יכולתנו עשינו להספיק להם לרכייהם כללחם את העיר הכלעקתם הצחה אלינו, כאשר החל הנגף שס זעקו ונולטו ונשס שס להס חוקי חיים לכלכלם לחס ונחן צבל הנקמות אשר נדחו ונשס על פני השדה, כי צחפזון ילאו וצונוקתה הלבנו כדך הצרומים לנפשותם, ערוס הלבנו ונצלי לצוש ואין ככות צקרה ונפני הכבודה לפניהם לכות שונה צאשר ינלאו, והיו לרכייהם לחס לרכול וצגד ללצוש, ומלעות ושאר כלי חשונישים, כיון שהמה ונן העיר ילאו עוד לא הרמיקו אעפ"כ היו יראים לנפשותם

דקוטי   מכתב י"א   אמרים   יח

לכפשותם לקחה ונאוונה ונציתם, כדרך השוירה להשגור כנגד לרעה זו רחמנא
 לשיצון, וצין כך וצין כך נאצדו חפלי ציתם שהיו ונוש' אלפקר לכל הפקר,
 ונציתם שוונה וואין יושב צהם איש ישראל :

קוד אונר הודו לדי כי עוצו, על כל הטובה אשר עשה די לישראל, לליל
 לעינינו ועל ידינו את שאר יתר אחינו בני ישראל, וכפשות ציתם,
 ונרעצ ודבר ומרצ פעל פני השדה, כי צעדה נולאו והנדינה ונעוצעת
 צבייקות כידוע, ואנחנו צעם די חלקינו חוונה היינו להם לנחקה ולנחקה
 ונכל חלו, צהולאה ונרובה כפי רוב פני הרעצו, ורצה ונקחם להשפיק
 להלטרבותם, אף כי צרוק העתים הדומק את השעה, דחיקא פענחא עוצא,
 וננגר גריר הולאה יתרה, וניהר הגום גחונא רצה, חס את הלטרבותם
 יאסף להם ונולא להם, שאין שייכות ונליות עיי' צלותים וניומדים קך אתר
 קך, ונלצד חצילי מרדין להשיג רשות וון הפסע [הפאשא] יריה, ונחשצני
 הכפרים הסמוכים להניח להם ונקציצ צעמ 777 עין יעקב ישראל :

ורקוד הרעש אדיר וחזק ונעה יד ישראל צאנלע, שהי' העולם שום
 ונצתי יכולת אפשרי להשיג שום הלואה על הולאות צמווננים,
 כ"א קחורה פחותה וקוחרים צרצית וצוקה הכפול ונשולט צערכם להפסיד,
 ולהפסיד תיקף צנכירחם על ומווננים לעונן הללת נפשות, ולזאת נכנסו
 צחוצות גדולים ועלונים, ונוגעים חלים, רצים קונו עלינו עד אפס וקום
 לעצור ונפניסה, ואח"כ כלה פרועה וון הכיס ככל העיר ונרוב' ההלואות,
 וגם כנעלה הדלת ונפני לוין אלל הקוחרים ונעיר עביי, עד אפס השגחינו
 שום אוכל להשיצ נפש צין הפרכים, והיינו לוקחים וון הגוים תושצי העיר,
 כשך אוכל כשך כל דבר על חד הלח עד זון ציאת הכסף, והנה כצר הי'
 אפס תקוה גם לזאת. צרוך שכהיינו וקיינונו והגיינו לזון הזה את לרוב
 הכסף ונשלוח ידם עיי' שדי' הכיל לשלם ונקלת נשיינו ועם שותר לחיותנו
 חיי פענה ויקנא די לחרנו ויחוויל על ענוו, והנוגפה כנעלה צחילי כסליו,
 צרוך די חלקי ישראל :

קוד דצרים שווע ישראל, קול כנסי' שהיא לשם שונים צאה, נחמו קול
 ונהיכל די צקול ערטו והילל חעק לקול תחם שוון ונעיהם רחמייהם
 אל יתאפקו, ונעקה שצר אל שצר יחדיו ידוצקו, קוונה נחמתה לנו ופדנו
 פדיון שצרים והללת נפשוה, כולהו איחכאו ואיתנחו, הכלנחים והנלנכים
 האנק דום לדי והתחולל עליהם, כי עוד עודנו ישועות פניהם, חנוכו והקיינונו
 על אדונה הקודש היא חיינו ואורך יונינו, כי ונרובים לרכינו ונאוד ללחם
 חוקי חיים צארכ' החיים, ראשית תצוהתה עודנה ציוקר גדול, ושער החמים
 שלטה אדוונים לנדה הנקראת קארין, ואין לנו שום דגן אחר צניינו, וגם
 ויי יודע ונה ילד יום, שעדיין אין הגשמים כתיקוני, ונלצד זה עלנו
 מוצותינו ורצו נשיינו חדשים וגם ישנים רצו, לזאת חוקו ואנולו לצבכם כל
 הניחלים לדי, הואל לצרך איש אשר כצרכתו את נחלת ישראל :

קול

אמרים

מכתב יא

דקושי

קול

אונגר קראו כדצות השמייעו, הכה שמוע ונצח טוב, כי טוב יוס
 זמלרות ד' ואלף, מי האיש הספן חיים איהב ימים לללות טוב,
 טוב כי יהי לנו ונעיר לעזר עזרת ישראל רחמיים וג"ס, חיים ומקד עשו
 זאלה, ואונה ווארץ חתן יזולה, יזרכם אלקים אלקינו, ויכלו ישרים וישאחו
 שונה של וולוה שחזיקו זה זכו זה לעולם מקדם אל יעזבה כי פחות
 יפתח להם חת אולמו הטוב, וחת לבס הטורור על עזרת הקודש ד' ווארץ
 הקודש לזמלות ידים שניות לזמחה חדשה, ונלד עולת החנייד וזמחה,
 לזען כבוד ד' ואזותיו הקדושים כזיאים הנאים ואזורים טובני ארץ
 החיים, כי צם ירצו יויעם ויוסיפו להם שנות חיים, וזפרנו לכבוד הנאים
 ר"ע ורצ"י ורי וואיר זעל הכק וזכיר זניסאי, כוס יצועות יסא ד' פניו
 אליהם ויסם להם שלום, ובעל גזולות בעל יסלם, וכל הגזולותם עלינו
 להעתיק עזרת חנייד, ולזכרם ואל הזכרות, שזבע שזוחת חת פניהם,
 נעיונות זיונים נלח ישראל, וזל לזין גזל :

הכ"ד בעת לחכנו אלס פה החתונים זעס, כילס הועתידין וזמכיים
 אוחס לזכרון לפני ד' עת לטון, אלקים זכר מקדו יענונו וסר קדשו סלה :

השפל באמת מנחם מענדל' בהרב מו"ה משה זכ"ה .

- ונאום אברהם בל"א מו"ה אלכסנדר כ"ץ זכ"ה .
- " יואר בן רל"א מוה"ר משה זצ"ל"ה .
- " אריעזר ווסמאן בל"א מ' יצחק ז"ל ספרא .
- " יוסף במוהר"ר מאיר זצ"ל מאליק .
- " אהרן ארי' ריב במוה' משה ז"ל חריף העניש .
- " גרשון בן א"א מו"ה יוסף זצ"ל"ה .
- " צבי הירש במו' אברהם סג"ל ז"ל הארקער .
- " נפתלי צבי הירש במוה' אליעזר ז"ל מווישיפסק .
- " מאיר בל"א מ' יעקב נ"י מביחאב ישן .
- " אלכסנדר בהרב מ' אברהם כ"ץ שיחי .
- " יעקב בהרב מוה' אהרן ז"ל חתן הרב .
- " שמואל גרונאם בל"א מ' דוד כ"ץ ז"ל .
- " משה בהרב מו' כמהו' מנחם מענדל שי" .
- " דובער בל"א מ' מאיר נ"י הנק' הק' מאזינר .
- " יחיאל מיכל במו' אברהם ז"ל ש"וב בטבריא .
- " הצעיר ישעי' בל"א מוה' שמואל נ"י .
- " אלכסנדר סענדליר במו' משה סג"ל אסטראור .
- " שמואל בל"א מ' ישעי' סג"ל פאליצקר .
- " יהודה ליב במו"ה יוסף סג"ל .
- " שלמה במו' יה נתן נטע זל"ה .
- " מרדכי בן ל"א מו"ה ירוחם זצ"ל .